

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
Številka 9 letnik 2 september 1996

STUDIO
MARKELJ
FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27
1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Zaselek Veliki Kal je postal res velik. Projekt Človek, ki ga je zastavilo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, je našo občino spet spravil na prve strani časopisov. Krajan Velikega Kala in bližnjih vasi so odločno proti temu, da se družbeni problem zasvojenosti rešuje na njihovem območju. Stiske, ki jo krajan izražajo, in negotovosti, ki jo projekt prinaša, ne more odtehtati pristop odgovornih, kot so ga izkazali do tam živečih krajanov. Krajan so bili seznanjeni z namero Ministrstva; kot kaže, je stihijski nakup objekta narekoval tudi bodočo dejavnost. S takim pristopom se pri ljudeh ne vzbuja zaupanja. Odprta ostajajo vprašanja, ki sledijo iz najbolj grobih predstav o narkomanski problematiki, kot so stik z iglo, preprodaja in razpečevanje droge in še kaj hujšega. Nezaupanje se pojavlja tudi ob samem projektu, saj je to pravzaprav nekaj čisto novega.

Človekoljubi bodo obsojali krajan, ki nimajo čuta za sočloveka v težavah. Za vse tiste, ki tako mislijo, je priporočljivo, naj se postavijo v položaj prizadetih in si intimno priznajo, kakšna bi bila njihova reakcija v tako kočljivi situaciji, ko bi preko noči dobili za sosedo nekakšno narkomansko komunio. Konec koncev pa nekaj povedo tudi izkušnje iz Sečovelj, Cirkulan, Škofje Loke, Višnje Gore in še od kod.

Z novim šolskim letom se je na vseh šolah začel pouk s predvidenimi izboljšavami, za kar je tudi občina namenila kar nekaj sredstev iz investicijskega vzdrževanja. Šola v Višnji Gori je tik pred razpisom del in izbiro izvajalca. Vsekakor se bo gradnja pričela še v tem letu. Do konca leta nameravamo opraviti reorganizacijo vzgojno varstvene dejavnosti po novi zakonodaji, ki predvideva ustanovitev javnega zavoda v naši občini. Tudi investicijska sredstva za vzdrževanje kulturnih domov so razporejena in služijo svojemu namenu.

Na komunalnem področju so zaključena dela na vodovodu Vir - Šentvid, kanalizacijska dela v Stični pa so pred zaključkom. Nekaj nejevolje je bilo tudi v Ivančni Gorici, ko so uporabniki storitev kanalizacije prejeli fakture za poplačilo priključne takse. Ugotavljamo določeno neurejenost iz prejšnjih let na tem območju. Ponekod so krajan dali svoj prispevek, na drugem delu tega projekta pa so ljudje brez poprejšnjega soglasja in plačila priklop opravili sami. Čaka nas pogovor z vsakim gradbenim odborom posebej. Ekologija je tako pomemben del našega vsakdana, da ne moremo brez obremenitev uživati komunalnih dobrin, ker njihova vzpostavitev ni bila poceni in tudi v prihodnje ne bo.

Veliko število cest se asfaltira. Krajan skupaj z občino hočejo iztisniti plačilo za vsak meter asfaltirane ceste. Največ se asfaltira po obrobju in v višjih predelih občine, kjer je zgoščenost prebivalstva manjša, zato je obremenitev vsakega izmed tam živečih krajanov kar velika. Občina hoče po svojih močeh in programu razumeti stisko in pomaga, kolikor se le da. Velik problem so tudi višinski vodovodi in oskrba s pitno vodo. S problemom drage izgradnje podaljšanja vodovodnega omrežja se ukvarjamo na Debelem hribu, kjer problematiko rešujemo skupaj z občino Litija, na Rdečem Kalu, Sadu, Pungertu, v Stični in drugod.

Na Mrzlem polju so naši orači na regijskem tekmovanju dokazali, da v vseh kategorijah sodijo med najboljše. Jesen je čas spraviive letine, ki pa na nekaterih predelih naše občine ne bo najboljša, saj je ponekod toča kar dobro klestila. Grmenja bo pa to jesen še veliko.

Župan Jernej

**DVE ŽRTVI JAVNE RAZSVETLJAVE
NA SUŠICI**

**DRŽAVLJANSKA NEPOSLUŠNOST V
IVANČNI GORICI**

SMETI TRKAJO NA VRATA

Juhuhu, pa imamo novo igrišče. Sedaj bomo hodili sem, in ne v gostilno na pivo.

Foto: A. Agnič

DO KDAJ BO ŠE STRAŠILO NA VELIKEM KALU

Da se krajan na sestanku sploh niso prišli pogajat, ampak le odločno povedati svoj sklep, je bilo krivo to, da jim je ministrstvo hotelo terapevtsko skupnost preprosto vsiliti, jih postaviti pred gotovo dejstvo.

Na sestanku v Šentvidu so se krajan Velikega Kala in sosednjih vasi, več kot 300 jih je bilo, enoglasno odločili, da terapevtske skupnosti ne marajo v svoji sosesčini.

Nobeno prepričevanje predstavnikov terapevtske skupnosti in ministrstva, kako nenevarno je to za okolico, in staršev zasvojenцев, kako nujno potrebujejo zdravljeni narkomani tako skupnost pri nas, ni omajalo sklepa krajanov, da se temu uprejo z vsemi sredstvi.

Strah pred neznanim, ki bi lahko do temeljev spremenilo njihovo okolje, je bil prevelik. »Kakor gojenje krompirja ne sodi na mestne ulice, tako narkomani ne sodijo k nam, pa čeprav zatrjujejo, da so ozdravljeni.«

»Črno-beli svet ji je zlezel pod kožo,« je o Loreni Mihelač, priznani pianistki, pedagoginji in založnici, nazadnje pa še gradbenici, zapisala Ksenija Medved, po razgovoru z njo.

**PREORALI SO NJIVE FARMER STIČNA, PA ŠE
NAGRAJENI SO BILI ZA TO.**

Na Mrzlem Polju pri Ivančni Gorici je na območnem tekmovanju oračev tekmovalo več kot 30 tekmovalcev, od tega kar polovico domačinov. Dobro so se izkazali, saj jih je kar tretjina dosegla največ možnih točk. Le zaključka se je udeležil tudi ivanški župan Jernej Lampret.

Več na zadnji strani.

LaMaS

d.o.o.
računalniški inženiring
Ulica 25. maja 14
1295 Ivančna Gorica
tel: 0609 / 612-923

**POPOLNA
PONUDBA**

**RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
TISKALNIKI (InkJet, laserski, matrični)
MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
PROGRAMSKA OPREMA (uporabn. in komercialna)**

ODKUP MLEKA

Odkup mleka se je v prvi polovici leta 1996 v primerjavi z enakim obdobjem lani zmanjšal za 2%. Tudi kvaliteta mleka se je poslabšala, saj smo odkupili 15% manj mleka v ekstra kakovostnem razredu kot v lanskem letu.

Odkupimo tudi nekaj mleka, ki ima vsebnost suhe snovi brez maščob (SSBM) manj kot 8,5% in tako mleko je 10% manj plačano. V Ljubljanskih mlekarah pa so se odločili, da v mesecih juliju in avgustu, najbolj kritičnem obdobju, olajšajo težave rejcem, in zmanjšajo mejo SSBM z 8,5% na 8,45%, čeprav pravijo, da takega mleka niso dolžni odkupovati. Kako bo z odkupom mleka, ki ne bo dosegalo 8,5%SSBM, v prihodnjem letu, še ni jasno, zato svetujemo vsem rejcem, ki ne dosegajo take kvalitete mleka, da s pomočjo svetovalne službe preverijo ustreznost prehrane črede.

Mleka, ki ima manj kot 2,8% beljakovin, mlekarne niso dolžne odkupiti in se mu cena zniža za 50% (Uredba o načinu oblikovanja odkupne cene kravjega mleka, velja od 1.4.1996 dalje).

V Ljubljanskih mlekarah pa od 1.6.1996 do nadaljnjega (vsaj preko poletja) mleku z manj kot 2,8% beljakovin znižajo ceno za 25% in ne za 50%.

Tudi preveliko število somatskih celic v mleku slabo vpliva na odkupno ceno, saj se zniža za 15%, če je geometrično povprečje teh mesecev več kot 600.000 somatskih celic. Veterinarska inšpekcija pa bo mleko, ki ima več kot 400.000 somatskih celic, zavračala. Pridelovalci mleka - spremljajte na naši zbiralnici število somatskih celic in ob ugotovljenem povečanju se posvetujte z veterinarjem.

Cena mleka je vse bolj odvisna od kvalitete, in tudi prodati bo mogoče samo mleko, ki bo dosegalo predpisano kvaliteto. Na zbiralnicah lahko rejci sproti spremljate vse rezultate analiz vzorčenja mleka in se ob neustrezni kvaliteti posvetujete s strokovnimi službami.

Zadruga bo lahko odkupovala le kvalitetno mleko, rejci pa bodo zanj dobili višjo ceno.

M KZ STIČNA
Moja Travnica

IZOBRAŽEVANJE LASTNIKOV GOZDOV

Med pomembnejšimi nalogami Zavoda za gozdove Slovenije je tudi izobraževanje lastnikov gozdov. Območna enota Novo mesto (Krajevna enota Žužemberk) je tako organizirala ogled gospodarjenja z gozdovi v gozdnogospodarski enoti Žužemberk. Lastniki gozdov iz ivanške občine, med katerimi je interes za tovrstno izobraževanje izredno velik, so si pod strokovnim vodstvom ogledali gospodarjenje z drogovnjaki v bukovem lopaškem gozdu, na Oražmu v državnem gozdu pa so se seznanili s problematiko pomlajevanja v čistih bukovih sestojih. 36 udeležencev si je nato ogledalo nego v gošči in letvenjaku na Brezovi rebri ter čisti nasad smreke v fazi drogovnjaka z vsemi njegovimi problemi. Zanimanje za strokovno razlago problematike pri gospodarjenju z gozdovi je bilo veliko, časa za diskusijo in vprašanja pa je bilo vse premalo. V državnem gozdu na Brezovi rebri so se udeleženci na lastne oči prepričali o pomembnosti in koristnosti negovalnih ukrepov v mlajših razvojnih fazah gozda s posebnim poudarkom na redčenju. To v zasebnih gozdovih vse premalo izvajamo. Ogled smo zaključili pri Furmanskem koči, kjer smo si nekoliko oddahnili in izmenjali vtise. Za nekatere udeležence je bil obhod kar naporen.

Ogled je bil povezan le z minimalnimi stroški. Ob tej priliki bi se rad zahvalil Občini Ivančna Gorica, ki je prispevala denar za prevoz. Ker imamo na Zavodu v programu izobraževanja še nekaj podobnih akcij, se za morebitno finančno pomoč v imenu lastnikov gozdov in delavcev OE zavoda že zdaj zahvaljujemo.

Revirni gozdar:
Andrej Mirtič

PRIPOROČENE SORTE OZIMNIH ŽIT ZA SETEV V LETU 1996/97

Lastnosti priporočenih sort ozimne pšenice:

Ana

- je nizke rasti, odporna na poleganje, srednje zgodnja sorta
- optimalni rok setve je med 10. in 25. oktobrom, sejemo 300 kg semena/ha
- po kakovosti zrnja spada med dobre krušne sorte
- intenzivna sorta, ki potrebuje 180 kg N/ha

Žitarka

- rodna in kvalitetna sorta, primerna za setev na vseh pridelovalnih območjih
- nizka sorta, srednje pozna
- najprimernejši čas setve je od 1. do 15. oktobra, sejemo 300 kg semena na ha
- intenzivna sorta, ki potrebuje 80 - 100 kg N/ha

Marija

- srednje nizka, odporna na poleganje, srednje pozna sorta
- slabše odporna na pepelasto plesen
- čas setve od 1. do 20. oktobra, sejemo 280 kg/ha
- intenzivna sorta, ki potrebuje 180 kg N/ha
- po kakovosti spada med srednje dobre krušne sorte

Justus

- je nova, rodna in zelo kvalitetna sorta ozimne pšenice
- je srednje visoke rasti in srednje pozna sorta, 5 dni kasnejša od Žitarke
- je dobro odporna na rjavenje plevic in bolezni pšenice
- najprimernejši čas setve je 10. do 20. oktober; sejemo 220 kg semena/ha
- po kakovosti spada med zelo kakovostne sorte za pekarstvo
- srednje intenzivna sorta, ki potrebuje do 140 kg N/ha

Mihelca

- nova sorta ozimne pšenice
- je resnica srednje visoka (do 88 cm)
- dobro odporna na mraz in sušo
- sejemo jo tam, kjer je nevarnost divjadi, 300 kg/ha
- rodna sorta, kakovostna za peko kruha

OZIMNI JEČMEN

Plaisant - šestredec

Primeren za intenzivno pridelavo v vseh pridelovalnih območjih. Srednje odporen na pepelasto plesen in listno pegavost.

Gotic - šestredec

Je sorta, ki se je v dveletnem preizkušanju izkazala z visokim potencialom za rodnost. V optimalnem roku setve med 25. septembrom in 10. oktobrom sejemo 450 - 480 kalivih zrn/m².

Copia - podoben kot Gotic

Rex - dvoredec

Priporočamo ga za setev v vseh pridelovalnih območjih. V optimalnem roku med 25. septembrom in 10. oktobrom sejemo 500 kalivih zrn/m².

KMETIJSKI ZAVOD LJUBLJANA
enota za kmetijsko svetovanje
Ivančna Gorica

VZREJNI CENTER ZA PLEMENSKE PRAŠIČE V NOVI VASI PRI POLŽEVEM

Kmetija Tončke Erjavca iz Nove vasi 8 je letos spomladi pridobila status vzrejnega centra za plemenske prašiče. Status je podelila republiška komisija za potrjevanje plemenskih merjascev, ki jo imenuje Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije.

Za pridobitev statusa mora kmetija izpolnjevati osnovne pogoje, in sicer vodenje dokumentacije o vsakodnevnih dogodkih v hlevu, ki služi obdelavi podatkov o proizvodnji plemenskih svinj. Dokumentacijo obdela Biotehnična fakulteta - Katedra za prašičerejo oddelka za zootehniko na Rodici. V hlevu mora rejec imeti vhlavljen čistopasemske plemenske svinje pasme švedska Landrace, ki jih pripušča z merjascem pasme Large White. Mladice, vzrejene iz tega načrtnega parjenja, so mladice linije 12. Odbira mladice za plemenske živali se začne v prvih dneh po rojstvu. Odbrane mladice z najmanj 14 pravilno razporejenimi in dobro razvitimi seski se tetovirajo. Naslednja odbira je v času odstavitve. Mladice odbi-

ramo iz formirane skupine še pri 40, 60 in 80 kg. Končna odbira je pred pripustom v starosti 6 - 7 mesecev in pri teži 110 kg. Te mladice se pripustijo ali osemenijo praviloma s terminalnimi pasmami prašičev (nemški Landrace, Pietrain, linija 54 in Duroc).

Rejci, ki imajo vzrejne centre, morajo izvajati različne zoohigijenske ukrepe v čredi. Osnovna čreda mora biti prosta kužnih bolezni, kar zahteva tudi veterinarska zakonodaja.

Ob nakupu plemenskih mladice prodajalec uveljavlja regres za plemenske živali.

Vsi, ki ste zainteresirani za nakup plemenskih mladice, vzrejenih na vzrejnem centru, lahko dobite več informacij o nakupu pri Kmetijski svetovalni službi v Ivančni Gorici ali pri rejcu samem.

Kmetijska svetovalna služba
Darja Janežič

M-KZ Stična oziroma naša trgovina v Radohovi vasi se specializira tudi za dobavo rezervnih delov za kmetijske stroje. Na tem področju uvajamo pomembno novost, in sicer dobavo rezervnih delov za rabljene uvožene kmetijske stroje znanih proizvajalcev: **MENGELE, FAHR, CLAAS, VOGEL&NOT, RAPID, GUTBROD, AGRIA, STEYR. PTINGER, BYPY, REFORM** in drugih.

V trgovini vam bodo po tovarniškem katalogu izbrali željeni rezervni del. Če tega ne bo na zalogi, vam bodo povedali, v koliko dneh ga lahko dobavijo in po kakšni ceni. Prepričani smo, da boste tako ponovno usposobili marsikateri delovni stroj. Po rezervne dele zanje pa ne bo več treba v tujino.

Prepričajte se o naši ekspeditivnosti.

V naših trgovinah z repromaterialom vam po ugodni ceni nudimo več sort semenske pšenice in semenskega ječmena ter umetno gnojilo za jesensko setev.

Se priporočamo!

M-KZ Stična

Na Hudem še nič novega

O zapletih pri začetku obratovanja nove proizvodnje podjetja AC - WOCO na Hudem smo pisali že v prejšnji številki. Pričakovali smo, da vam bomo v tej številki Klasje že objavili kaj novega, pa ...

Poprosili smo Ivanko Mihelčič, odgovorno za stike z javnostjo pri Autocommercu, naj nam sporoči, kaj je novega.

Dobili smo odgovor, ki ga objavljamo v celoti.

Po dogovoru Vam pošiljam kratko sporočilo v zvezi z odprtjem objekta AC WOCO na Malem Hudem. Žal novih podatkov ni, tako da moram ponoviti tisto, kar smo že zapisali v izjavi za dnevnik Delo julija letos in kar ste povzeli tudi Vi v vašem časopisu. Na projektu AC WOCO se še naprej intenzivno dela. Dejstvo, da smo vso potrebno dokumentacijo uspeli pridobiti precej kasneje, kot smo predvidevali, je postavilo na glavo tudi naša, na začetku precej optimistična pričakovanja. Vse skupaj je vplivalo tudi na naša pogajanja s poslovnimi partnerji.

Vsekakor lahko zagotovimo, da pogovori tečejo in da vsi skupaj iščemo optimalno soglasje. Možnih rešitev je več. O vseh podrobnostih vas bomo seznanili, ko bodo poslovne odločitve dokončne.

S spoštovanjem

Ivanka Mihelčič

Ljubljana, 3. 9. 1996

KAM NA POMLAD PO SADIKE?

Frida in Alojz Skubic iz Stične se že nekaj let ukvarjata s pridelavo sadik vrtnin. V petek, 30. avgusta 1996, pa se je začela tridnevna predstavitev za potrošnike.

Predstavitve so se udeležili tudi predstavniki Občine Ivančna Gorica, predstavniki firme Agroprogres, ki je zastopnik semenarske hiše Bejo Zaden in Nizozemske, predstavnik Zelenega hita in drugi.

Alojz Skubic nam je predstavil 10 različnih sort paradižnikov, večinoma hibride: Diadora, Fontana, Amati - pelati, Arletta... do Beja 1718, ki se vzgaja grmičasto brez opore. Tudi pri nadaljnjih predstavitvah solat, radičev in endivije smo lahko opazili razlike v času dozorevanja in uhajanja v cvet,

oziroma formiranja glav. Pomembno je vedeti, katera sorta je primerna za pridelavo v določenem terminu.

Dober sadilni material je predpogoj za uspešno pridelavo, zato je pohvalno, da se lahko sadike za potrebe našega območja dobijo v naši neposredni bližini.

Ogrevan rastlinjak omogoča, da je proizvodnja sadik terminsko načrtovana.

Na koncu je sledila še degustacija paradižnikov in ostalih dobrot, ki sta jih pripravila gostiteljca.

Kmetijska svetovalna služba
Darka Zupanc - Puš

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

Vprašanje:

Sem obrtnik, samostojni podjetnik posameznik že vrsto let, z utečeno zidarsko dejavnostjo. Sedaj pa nameravam za pet mesecev v tujino in me zanima, ali lahko moja dejavnost nemoteno poteka dalje. Z moje strani bo dejavnost lahko potekala nemoteno, kaj pa sicer ali so kakšne ovire?

Odgovor:

V kolikor bo vaša odsotnost trajala neprekinjeno pet mesecev, morate prenehati z opravljanjem obrtnosti razen, če zaposlite ali imate že zaposlenega KV zidarja in spremenite obrtno dovoljenje tako, da za dejavnost, ki jo opravljate, kot nosilca izberete redno zaposlenega delavca, ki ima ustrezno izobrazbo.

Če pa vaša odsotnost ne bo neprekinjena in bo trajala predvidoma nekaj mesecev, ne veste natanko koliko, in predvidevate, da boste med vašo odsotnostjo občasno prihajali domov, sprememba obrtnega dovoljenja na način, kot smo navedli, ni potrebna.

V primeru, da nosilec dejavnosti začasno preneha z opravljanjem dejavnosti v trajanju več kot šest mesecev, pa razlog za to ni vojaška dolžnost, daljši bolniški stalež ali porodniška, mora vrniti obrtno dovoljenje oziroma prenehati z dejavnostjo.

Ponovno pa lahko pridobi obrtno dovoljenje in pripravi isto obrtno dejavnost, vendar pod pogoji trenut-

no veljavne zakonodaje in spremljajočih predpisov.

Vprašanje:

Šivam že 15 let, čeprav sem po poklicu ekonomski tehnik, bi želela registrirati šiviljsko dejavnost oziroma obrt. Bolj natančno, želela bi šivati žensko in moško konfekcijo (za seboj imam kar nekaj šiviljskih tečajev in veliko veselja do tega poklica) in jo nato tudi prodajati v svoji trgovini.

Slišala sem, da bi morala pridobiti dodatno izobrazbo, pa me zanima, kje in kako.

Odgovor:

V odgovoru na vaše vprašanje moramo najprej zapisati, da se morate o vsem, kar je v zvezi z dodatnim izobraževanjem ali prekvalifikacijo, pozanimati na ustrezni šoli.

Pogosto se namreč dogaja, da se preizkus strokovne usposobljenosti, ki ga nekdo lahko opravi pri Obrtni zbornici Slovenije, zamenjuje z dokvalifikacijo oz. pridobitvijo dodatne izobrazbe, kar ni isto.

Torej, če bi želeli prijaviti obrtno dejavnost šivanja ženske in moške konfekcije, bi morali biti po poklicu krojačica, šivilja, tekstilni tehnik, ipd., kajti navedena dejavnost spada med obrtno dejavnost in se nahaja na tako imenovanem seznamu A. Predviden je tudi mojtrski izpit (velja za vse dejavnosti, ki so na seznamu A obrtnih dejavnosti), vendar tega v bližnji

prihodnosti še ne bo mogoče opravljati in do takrat zadostuje ustrezna strokovna izobrazba in tri leta delovnih izkušenj.

Preostane vam možnost, da sprejmete v redno delovno razmerje osebo, ki ima ustrezno strokovno izobrazbo in na izobrazbo zaposlenega, na svoje ime, priglasite dejavnost.

Z ozirom na vaše delovne izkušnje se lahko prijavite na preizkus znanja in sicer le za obrti podobne dejavnosti, ki so od željene dejavnosti našete v seznamu B. Nekaj takšnih, ki bi vam morda ustrezale, bomo našli:

- izdelovanje delovnih in poklicnih oblačil,
- šivanje konfekcijski izdelkov in obšivanje
- izdelovanje spodnjega perila
- izdelovanje garnitur za dojenčke, športnih kombinezonov, trenirk, smučarskih oblek, kopalk, itd.

Kar pa zadeva prodajo vaših izdelkov, ni nikakršne dileme, da tega ne bi smeli tudi početi. Razen, če v svoji prodajalni nameravate prodajati tudi tuje tekstilne izdelke ali celo pozamenterijo. To spada že pod trgovinsko zakonodajo in njene spremljajoče predpise.

Pripravlja: Jelka Božič

ZAPOSILITEV INVALIDA

Morda ste kdaj razmišljali, da bi v vašem podjetju ali obrtni delavnici zaposlili invalida? Verjetno ste prepričani, da je to socialni problem, ki z vašimi poslovnimi načrti nima dosti skupnega. Zavod za zaposlovanje pa vas želi seznaniti s tem, da je zaposlitev invalida lahko tudi ekonomsko zanimiva odločitev.

Nekateri invalidi se lahko razmeroma hitro poklicno usposobijo s praktičnim delom na samem delovnem mestu - z uvanjanjem na delo. Na ta način se usposablja delavci v montaži, pomožne šivilje, kuharski pomočniki ipd.

Če ste pripravljeni vzeti brezposelnega invalida na takšno uvanjanje, vam Zavod za zaposlovanje zagotavlja:

- denarno pomoč kot nadomestilo plače invalidu,
 - plačilo prevoza na delo,
 - plačilo malice,
 - mentorsko nagrado in
 - delovno obleko.
- Ob zaposlitvi brezposelnega invali-

da vam Zavod začasno (do enega leta) sofinancira njegovo plačo. Ta finančna pomoč znaša v primeru sklenitve delovnega razmerja za nedoločen čas 80 % zaimenjene plače, za določen čas pa 60 %.

Republiški zavod za zaposlovanje objavlja tudi natečaje za odpiranje novih delovnih mest. Po zadnjem natečaju dobi delodajalec za vsako odprto delovno mesto, na katerem zaposli brezposelnega invalida, 250.000 tolarjev. Na ta način lahko pride do potrebnih investicijskih sredstev. Rehabilitacijski svetovalec na območni enoti Republiškega zavoda za zaposlovanje vam bo pomagal pri izboru ustreznega invalida in nudil dodatne informacije.

Za pridobitev sredstev je treba izpolniti vlogo. Ustrezni obrazec se dobi na uradu za delo območne enote Zavoda.

Priložiti je treba tudi dokazilo o poslovanju, predstaviti program in

opisati delovno mesto, na katerem se bo zaposlil invalid.

Nekaterim težje prizadetim invalidom je treba prilagoditi ali preurediti delovno mesto. Pri takšnem posegu vam bo pomagal rehabilitacijski svetovalec z Republiškega zavoda za zaposlovanje ali pa posebej usposobljena ekipa strokovnjakov z Zavoda za rehabilitacijo. Vse to opravijo brezplačno.

Zavezanci za davek od dohodkov iz dejavnosti po Zakonu o dohodnini kot delodajalec invalidu lahko uveljavljajo davčno olajšavo pri dohodnini, in sicer v višini 50 % plače invalida. Če pa ima invalid 100 % telesno okvaro ali je gluhonem, se olajšava zviša na 70 %. Če imate podjetje, lahko uveljavljate za vsakega zaposlenega invalida olajšavo pri davku od dobička za 30 % izplačane plače invalida.

Podrobnejše informacije vam posreduje pravna služba Zavoda, telefoni: 061 1334 183, 1334 160 in 1334 198.

SINOLES p.o.

Ivančna Gorica, Stantetova ul. 9

Podjetje z dolgoletno tradicijo izdelave kvalitetnega stavbenega pohištva, opremljeno s sodobnim zapiralnim okovjem, termoizolacijskim steklom in tesnili.

Iz našega proizvodnega programa nudimo:

- OKNA s polkni ali roletno, različnih oblik in dimenzij
- BALKONSKA VRATA IN PANORAMSKA STENE
- VHODNA IN GARAŽNA VRATA
- NOTRANJA VRATA
- IZDELKE PO NAROČILU, SVETOVANJE, INŽENIRING, DOSTAVO, MONTAŽO, SERVIS ...

Informacije in prodaja:
tel. (061) 777-147, 777-148, 778-060
fax (061) 777-066

SPOROČITE NAM VAŠE ŽELJE IN ZAHTEVE. MI JIH BOMO IZPOLNILI.

NAŠI IZDELKI SO VISOKOKVALITETNI IN KONKURENČNI

**IZDELKE LAHKO PLAČATE Z LESOM.
CENA PO DOGOVORU.**

Petdeset let lovske družine KRKA 1946-1996

Lovska družina Krka letos praznuje 50 letnico svoje ustanovitve in delovanja. Svečana počastitev tega jubileja bo v nedeljo, 8. septembra 1996, pred lovskim domom v Znojilah. Območje, ki ga upravlja LD Krka, obsega nekdanja zakupna lovišča Krke in Muljave. Gospodari s približno 3600 ha lovišča, ki pa se zaradi urbanizacije in izgradnje cest stalno krči.

Med vojno je lovska dejavnost mirovala. V obdobju zakupnega sistema lova v stari Jugoslaviji je bil lov rezerviran za bogate posameznike. Bili pa so tudi kmetje domačini, katerim lovska žilica ni dala miru, in čeprav ne bogati, so z odrekanjem le na neki način postali vsaj podzakupniki lova ali lovski čuvaji. Ti entuziasti so med vojno mimo vseh okupacijskih zakonov nekako uspeli vsaj v večini obvarovati svoje orožje. Po končani vojni so izlekli iz skrilavščine in očistili svoje "flinte" in začeli razmišljati, kako bi ponovno oživili lov. To jim je bilo omogočeno leta 1946, ko je SNOS sprejel začasni zakon o lovu. Na Krki so se pod vodstvom Staneta Koščaka, nekdanjega Majstrovega borca, nekdanji zakupni lovci in lovs-

ki čuvaji s krškega območja in ustanovili Lovsko društvo Krka. Med ustanovnimi člani so bili poleg Staneta Koščaka še Alojz Globokar, Franc Bradač, Anton Trunkelj, Alojz Primožič, David Koželj in še nekateri. V muljavskem okolišu pa so Alojz Glavan st. iz Sušice ter Alojz Jaklič in Nace Rus z Muljave organizirali lovsko skupino. Lovci z Muljave so potem skupaj z lovci iz Stične in Šentvida ustanovili LD Gradišče. LD Krka je bila leta 1949 priključena k LD Suha krajina - Zagradec. Lovci iz muljavskega okoliša pa so bili še naprej v LD Gradišče - Šentvid. Šele leta 1954 so se lovci z območja Krke ločili od LD Suha krajina, lovci z območja Muljave pa od LD Gradišče. Takrat je bila ponovno ustanovljena LD Krka v današnjem obsegu.

Ob ustanovitvi leta 1954 je LD Krka štela 17 članov, od teh žive še štirje. Število članov je v novih pogojih hitro naraščalo, predvsem s sprejemanjem mlajših članov - domačinov. LD Krka je že leta 1961 štela 30 članov, danes, ob 50-letnici, pa jih je 60. Od prvih organizatorjev povojnega lovstva pa so še danes člani LD njihovi sinovi in vnuki. Članstvo LD

hitro narašča, lovne površine pa se iz že navedenih razlogov manjšajo.

Ker je o mejah lovišč odločala občina Grosuplje, kjer pa so bili na odgovornih položajih in med odborniki lovci, se je LD Krka zgodila krivica. Luško dno (Lučki dol, to je od ceste Luče - Krka, zahodno do sedanje občinske meje in do ceste Ravni Dol - Prestrana), ki je kar dober del lovišča in katerega je do leta 1954 uporabljala LD Krka, je dodeljeno LD Ilova gora, kasneje pa LD Grosuplje, ki ima že tako daleč največje lovišče. Ker Luško dno (Lučki dol) sedaj spada v meje občine Ivančna Gorica, je čas, da se popravi krivica in da se izenačijo meje lovišča z občinsko mejo. To je pomembno tudi pri izdajanju bodočih lovnih koncesij. LD Krka je v tem petdesetletnem obdobju v lovišču uspešno gospodarila, čeprav stalež divjadi iz objektivnih razlogov (intenzivno strojno kmetijstvo, uporaba insekticidov in herbicidov, ceste, hrup ...) upada. Najbolj porazno stanje je pri prepeljah, poljskih jerebicah in gozdnem jerebu, katerih kljub popolni zaščiti ni več. Upada tudi stalež poljskega zajca, ki se zadnje čase popravlja na bolje, pa tudi stalež srnjadi. Nova divjad v lovišču pa je jelenjad in ris.

Poleg izgradnje lovskega doma in krmilnic, obdelave krmnih njiv,

zaščite divjadi z lovno-gospodarskim načrti, smo krški lovci dosegli še nekatere uspehe. Leta 1963 je LD Krka odkupila na Malem Korinju staro propadajočo hišico (bajto) na samotni, oddaljeni od naselij, v težko dostopnem delu lovišča, in uredila lično lovsko kočjo, imenovano »Pri Paharju«. Ob tridesetletnici LD Krka, 8. septembra 1976 je bilo odprto strelišče na glinaste golobe v Veliki Prestrani, velika pridobitev za LD. Leta 1980 so odkupili parcelo v Znojilah in sprejeli sklep, da se prične graditi lovski dom. Dom smo z lastnim delom in sredstvi lovcev gradili pet let. Odprt je bil 8. septembra

1985. To je bil najlepši dom v takratni občini Grosuplje. Izgrajen je bil izključno z lastnimi sredstvi. Člani LD so prispevali več kot 7000 delovnih ur. Prispevali so tudi les in gradbeni material. Vsa gradbena in instalacijska dela so opravili sami.

Za petdesetletnico je častni član LD Krka Ciril Jurčič pripravil lično monografijo na 45 straneh Petdeset let LD Krka 1946-1996, v kateri so zajete vse najpomembnejše značilnosti petdesetletnega dela in uspehov LD Krka.

Metod Jurčič

Slovenska ljudska stranka

TUDI ČLANI IZ IVANČNE GORICE NA 8. TABORU SLS PTUJ 1996

Že od ustanovitve leta 1988 organizira Slovenska ljudska stranka svoje vsakoletne tabore. Ti so vsako leto v drugem kraju Slovenije in tako je bil letos že osmi po vrsti. Tokrat je bila gostiteljica podružnica SLS Gorišnica - Ptuj, prireditveni prostor pa letališče v Moškanjcih. Na to prireditev smo se pripravili tudi člani SLS iz Ivančne Gorice.

V nedeljo, 18.8. zjutraj smo se z avtobusom odpeljali proti Ljubljani in nato proti Štajerski. Obiskali smo romarsko pot na Ptujski gori, kjer smo bili ob 10. uri pri sveti maši. Nato pa smo se odpeljali nazaj proti Ptuj in se udeležili prireditve v Moškanjcih. Ob prihodu so nas navdušili člani letalskega kluba Ptuj z nizkim preletavanjem športnih letal ter akrobacijami v zraku. Nato pa je več padalcev s padali pristalo na prireditvenem prostoru. Organizatorji so se res dobro potrudili in tako pripravili zelo lepo in dobro organizirano prireditev. Program, ki ga je vodil Janez Dolinar, je bil zelo bogat: enourni koncert ansambla Lojzeta Slaka, kulturne točke domačinov, nagovor predsednika SLS Marjana Podobnika, družabno srečanje s skupino Čuki in predstavitev kasete Marjana Podobnika z naslovom Za Slovenijo z ljubeznijo. Da pa ne bi bilo še komu dolgčas, so kot spremljajoči program ponudili še vožnjo z letalom za obiskovalce, otroško delavnico, vožnjo z vlakom za otroke, nogometno tekmo med žensko reprezentanco Slovenije in politiki SLS ter tekmo v ročni košnji in grabljenju. Poskrbljeno je bilo prav za vsakogar in petnajsttisočglava množica je bila navdušena. Prav tako smo se tudi mi vedrih obrazov in zadovoljni vračali domov. Vsi pa smo bili enotni, da tako množično in uspešno prireditev lahko izpelje le stranka, ki je organizirana tako kot Slovenska ljudska stranka.

Srečamo se spet na Taboru SLS 97.

Predsednik SLS
Podružnica Ivančna Gorica
Cveto Zupančič

OBVESTILO

Vse člane, simpatizerje in ostale občane Slovenske ljudske stranke obvešča, da odpira svojo pisarno. Vsi, ki vas zanima usoda slovenskega kmetijstva, delo stranke, občinska politika ter ostala problematika, oglasite se vsako sredo od 9. do 11. ure v pisarni SLS v Zadržnem domu Ivančna Gorica v I. nadstropju (tel.: 777-045).

Upravni odbor SLS
Ivančna Gorica

ČAS OBLJUB ZA TELEFON SE BLIŽA

Ker je v vsaki številki Klasja tudi prispevek občanov, ki čakajo na telefonski priključek, sem se tudi jaz odločil, da napišem svoje videnje tega problema. Sam sem "mlad" prosilec za telefonski priključek. Prva vloga je bila oddana pred osmimi leti. Dolgih sedem let je bilo glede telefonije v Šentvidu in okolici sušnih. Pred letom in nasploh v letošnjem letu pa se je to obdobje pretrgalo. Začele so se, tako kot vedno, najprej govorice, potem tudi nekaj konkretnih obiskov Telekomu. Temperatura med prosilci se je dvigovala, vsak bodoči naročnik je upal in si prigovarjal: "Saj se je premaknilo, morda pa le dobim..." Žal pa je bilo to pričakovanje za večino le utopija. Saj so se sanje razblinile kot milni mehurčki.

Ne bom se spuščal v to, na podlagi česa se dobi prednost za pridobitev telefonskega priključka, vem pa, da po tistem kriteriju, ki je bil objavljen na oglasnih deskah v Šentvidu, gotovo NE.

Živim zunaj centra Šentvida. Tja pa,

kot je slišati, lahko dobimo le kakšno "ustanovo", ki se je povsod otepajo, ali pa mogoče "urejeno komunalno deponijo". Ne me razumeti, da sem proti, vendar...

Tako lahko na periferiji le pričakujemo, da bo nekdo našel "neki ključ", po katerem se lahko telefon napelje tudi v kraj, ki je izven centra.

Ko na informacijah pri Telekomu samo omeniš Šentvid, so vsi odgovorni na terenu ali letnem dopustu. Če pa imaš srečo, dobiš odgovor, ti hladno odgovori: "V naslednjem obdobju (ni konkreten) ni predviden večji poseg." Kaj pa se je njegov nadrejeni pogovarjal na občini, žal ne ve in bodoči naročnik je z vsemi argumenti odpravljen.

Dopustniški čas se izteka. Vsi odgovorni za telefonijo v našem kraju, občini in telekomu so si, upam, odpočili na zasluženem dopustu. Morda je pa katerega prešinila kakšna dobra ideja, kako bi ta problem v Šentvidu rešili in

utišali tudi take nergače, ki o tem pišejo po časopisih.

V zadnjem Klasju so politiki in stranke dobili zeleno luč za svoje objave. Volitve se bližajo, čas obljub prihaja. Ne bom se zmotil, če napišem, da bodo vse stranke v svojih programih obljubljale nove telefonske priključke poleg vsega ostalega, kar je perečega v našem okolju.

Sedanja oblast je Šentvidu priborila cca 60 novih telefonskih priključkov. Ob poplavi raznih strank se drugi sokrajani lahko nadejamo, da nam bo vsaka stranka priborila toliko, če ne več novih priključkov, to pa je že nekaj.

Žal pa so volitve predvidene samo vsaka štiri leta.

Lep pozdrav od čakajočega na čudežni priključek, ki ga seveda plačaš.

Dane Kastelic
Veliki Kal
Šentvid pri Stični

KDO BO SPREJEL ROME

Praktično na vseh sejah občinskega sveta v letu in pol, kolikor obstaja, je bilo govora o problemu Romov, še posebej tistih na Kužljevcu.

Ena od težav, ki jih imamo z njimi krajani Ambrusa in Zagradca, je tudi ta, da je njihovo bivališče ravno nad zajetjem pitne vode v Globočcu. Voda v zajetju pa je po raziskavi strokovnjakov že dalj časa oporečna. Le dodajanje čistil se imajo prebivalci Ambrusa zahvaliti, da pijejo še užiten vodo.

S pred kratkim izdelano študijo o preselitvi Romov na drugo lokacijo ni bil zadovoljen nihče, saj jih nihče noče sprejeti v bližino svojega kraja.

Na sestanku, ki je bil minuli teden na županstvu, naj bi se iskanje novega domovanja Romov premaknilo z mrtve točke. Sestanka na županstvu so se udeležili občinski svetniki prizadetih KS, oba predsednika teh krajevnih skupnosti ter najvišji predstavniki občine.

Po več kot triurnem tehtanju vseh možnih predlaganih rešitev se je izkazalo, da bo za vse sprejemljive rešitve kratkoročno zelo težko najti.

Pod pritiskom časa so se dogovorili, da naročijo novo študijo, ki naj bi, za razliko

od prejšnje, upoštevala vse možne lokacije v občini. Pogoj naj bi bil tudi, da bi bilo zemljišče last države, občine, ali kot pravijo: splošno ljudsko premoženje.

Navzoči naj bi kot odbor skrbeli, da bi izvajalci študije to opravili kvalitetno in nepristransko. Njihov sklep mora potrditi še občinski svet.

O tem, da je predlagana rešitev najboljša, navzoči niso bili niti sami najbolj prepričani, vendar...

Letališča ne bo!

Prejšnji mesec je bila na prvem programu nacionalne televizije oddaja o gradnji slovenskih avtocest. Od direktorja DARSA (družbe za avtoceste Republike Slovenije), gospoda Jožeta Brodnika, smo med drugim izvedeli, da bodo še letos začeli graditi odsek avtoceste Višnja Gora - Bič. Meritve, ki jih že nekaj časa opravljajo na tem področju, to izjavo tudi potrjujejo. Med številnimi gledalci, ki so postavljali vprašanja gospodu Jožetu Brodniku, smo lahko prepoznali glas gospoda Antona Čebularja, predsednika Krajevne skupnosti Dob, ki ga je zanimalo, kaj je z načrtovanim letališčem na odseku bodoče avtoceste mimo Doba. Dobil je, in mi tudi, jasen odgovor: »Letališča ne bo!«

A.A.

Srednja šola Josipa Jurčiča

Ivančna Gorica

Ivančna Gorica, tel.: 778-720, fax.: 778-560

NAŠI MATURANTI IZVRSTNI

Šolsko leto 1995/96 je za nami. V treh programih Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so dijaki zaključili letnikov opravljeni maturo ali zaključni izpit - ta končni izpit na srednji šoli, ki nekaterim izmed njih odpre vrata na univerzo ali visoke strokovne šole, drugi pa začnejo svojo poklicno kariero na prvem delovnem mestu.

V lanskem šolskem letu je zaključni letnik obiskovalo 149 dijakov: 53 gimnazijcev, 43 ekonomistov in 53 trgovcev. Zaključni izpit so opravljeni dijaki ekonomskega in trgovskega programa, ta poteka na šoli s profesorji, ki so dijake učili. Vse, dijake, profesorje in ravnateljico pa je skrbela matura. Ta je namreč od šolskega leta 1994/95 eksterna, kar pomeni, da jo vsi dijaki maturitetnih programov po Sloveniji opravljajo istočasno pod enakimi pogoji. Dijaki so maturo opravljeni od 11. maja pa vse do 27. junija 1996, za svoj uspeh pa so izvedli šele 22. julija. Takrat so v šoli na priložnostni slovesnosti prejeli tudi spričevala. Lani in še posebej letos so bili gimnazijci in ekonomisti na maturi zelo uspešni, zato nam bo ravnateljica Srednje šole Josipa Jurčiča, sicer profesorica zgodovine in geografije, Milena Vrenčur, predstavila, kako je potekala letošnja matura, predvsem pa to, kar nas je vseskozi najbolj skrbelo - rezultate.

Nam lahko najprej predstavite rezultate mature 1995/96, še posebej v primerjavi z rezultati vseh slovenskih dijakov.

V šolskem letu 1995/96 je na šoli opravljalo maturo 51 kandidatov, uspeh je 94 %, kar pomeni, da imajo trije dijaki popravne izpite iz enega predmeta, v celoti pa ni bil neuspešen nihče; torej je maturo opravilo 48 dijakov. Poudariti moram, da so uspešno opravili maturo iz slovenskega jezika in matematike vsi dijaki, kar je še posebej pomembno zato, ker ta dva predmeta nista izbirna in zato izpite opravljajo vsi maturanti. Uspeh šole je 12 % višji od povprečnega odstotka vseh slovenskih šol. Izjemen uspeh pa je, če dijak doseže 30 točk in več - toliko je na naši šoli dosegla Bernarda Bevc. Dijake je potrebno za izjemen uspeh pohvaliti že zato, ker na našo šolo

vpisujemo kandidate ne glede na doseženo število točk v osnovni šoli, se pravi brez omejitev.

Kako potekajo priprave na maturo?

Priprave na maturo potekajo pravzaprav vsa štiri leta, intenzivno pa v 4. letniku gimnazije. Predmetnik je sestavljen tako, da so v ospredju maturitetni predmeti. Posebej pa so se dijaki pripravljali na maturo po 6. juniju, ko so sicer bili doma, a so prihajali v šolo k učitelju mentorju, ki jim je pomagal, če so pomoč potrebovali.

Kakšen pa je sam potek mature?

Z maturo smo začeli že v maju, ko so dijaki pisali pri slovenskem jeziku esej. Sicer se je matura pričela 13. junija in trajala do 28. junija. Izvedba mature na naši šoli je težja zaradi slabih prostorskih pogojev, saj je v isti stavbi tudi OŠ Stična. Primanjkuje prostora - zagotoviti pa je treba predpisani hišni red. Izprazniti smo morali učilnice, in sicer tako, da se je pouk za dijake prvih, drugih in tretjih letnikov zaključil. Za te dijake smo izvedli obvezne izbirne vsebine: organizirali smo strokovne ekskurzije, športne in druge dejavnosti. Na šoli mora med maturo biti popoln mir, zagotoviti moramo tudi varnost, pri tem nam je pomagala policija.

Kaj pomeni matura za dijaka in kaj za profesorja?

Matura za oba, profesorja in dijaka, pomeni veliko zahtevnega dela vsa štiri leta, uspešno opravljena matura pa tudi to, da je delo na pravem nivoju zahtevnosti. Dijak je sicer tudi prej opravil zaključni izpit, dobil je spričevalo, ni pa bil prepričan, da je nivo njegovega znanja enak nivoju dijakov drugih šol. Matura pomeni, da sta dijak in profesor dobro opravila svoje delo. Še to: v javnosti so nekatere šole priznane kot elitne, druge pa kot slabše, matura pa sedaj pokaže kvaliteto dela na šoli.

Poleg obveznega programa so se dijaki ukvarjali tudi z različnimi drugimi dejavnostmi. Zato je Svet šole letos razpisal Jurčičeva priznanja in nagrade. Kdo je lani prejel priz-

nanje ali nagrado za svoje delo in kakšne uspehe so dijaki dosegli?

Jurčičeva priznanja in nagrade so nagrade za posebne uspehe in dosežke. Kolektiv šole se je za takšen način pohval odločil zato, da bi še dodatno motiviral dijake za tisto, kar jih posebej zanima, ali tisto, pri čemer so posebej uspešni. Nagrade so tudi denarne, pohvale pa so pisne. Komisija je odločila, da zlato Jurčičevo nagrado prejme Bernarda Bevc za odličen uspeh in uspešno sodelovanje pri različnih dejavnostih, dosegla je zlato Cankarjevo priznanje, 10. mesto na državnem tekmovanju iz kemije, hkrati pa tudi nadpovprečno število točk na maturi. Srebrne Jurčičeve nagrade komisija ni podelila, bronasto pa so prejeli: ekipa odbojkaric pod vodstvom Marine Strnad, ki se je udeležila državnega prvenstva v odbojki in dosegla 6. mesto; dijakinja Jana Zupančič za odličen uspeh, sodelovanje v gledaliških skupinah, pevskem zboru, odbojarski ekipi, na tekmovanju iz kemije pa je dosegla bronasto Pregljevo priznanje; Barbara Piškur pa je najboljša dijakinja na šoli, sodelovala je pri obeh gledaliških skupinah, pevskem zboru pa tudi na državnem tekmovanju iz matematike in kemije ter dosegla pohvale vredno uvrstitev. Priznanja so prejeli Rok Godec, Boštjan Genorijo, Andrej Ficko in Jožica Papež.

Udeležili ste se tudi svečane podelitve maturitetnih spričeval v Cankarjevem domu. Kakšni so vtisi s podelitve?

Podelitev je bila v nedeljo, 1. septembra. Predsednik vlade dr. Janez Drnovšek je sprejel ravnatelje in dijake šol in v nagovoru pohvalil vse, ki so na maturi dosegli nadpovprečne rezultate, nato pa smo se udeležili slovesne podelitve in sprejema v Cankarjevem domu, kjer so maturanti imeli priložnost, izraziti svoje vtise in mnenja o maturi ter predstaviti svojo nadaljnjo študijsko pot. To je bil izjemen dogodek za Bernardo in ravno tako zame.

Vesna Celarc

MATURA 1996 - VEČ KOT USPEŠNA

Sredi poletja so maturanti, njihovi starši in profesorji končno dočakali rezultate letošnje mature. Na prisrčni slovesnosti, ki so jo glasbeno in recitacijsko popestrili dijaki-nematuranti, nas je ravnateljica prof. Milena Vrenčur seznanila z razveseljivo novico: srednja šola Josipa Jurčiča na zunanje preverjeni maturi presega slovensko povprečje. Dosegla je 94.11 % uspeh, slovensko povprečje pa znaša 82 %.

100 % uspešni so bili maturanti pri slovenskem in nemškem jeziku, pri matematiki, psihologiji, kemiji, biologiji in ekonomiji. Maturantka Bernarda Bevc pa je dosegla več kot 30 točk (maksimalno število 34) in se je v skupini najboljših slovenskih maturantov udeležila sprejema pri ministru dr. Slavku Gabru in predsedniku republike Milanu Kučanu.

Ob teh dejstvih bo, upamo, vse več takih, ki bodo ponosni na to, da imamo v občini svojo srednjo šolo, in je vse manj takih, ki bodo v skrbi, da bi srednješolcem zagotovili "čim boljše" šolo, otroke pošiljali v Ljubljano. Kvalitetno srednjo šolo imamo namreč kar doma. V svetu staršev smo se lahko nešteto krat prepričali, da pedagoški in strokovni delavci na srednji šoli Josipa Jurčiča delajo več, kot je njihova poklicna dolžnost in da svoje delo opravljajo z dobršno mero idealizma in naklonjenosti do mladih. Prepričani smo, da uspeh, ki so ga dosegli letošnji maturanti, ni samo posledica njihove delavnosti in nadarjenosti, tudi ne le

strokovnega pedagoškega kadra, pač pa tudi sad zelo osebnega in prijateljskega človeškega odnosa delavcev šole do vsakega dijaka.

Dokaz, da z motivacijo dijakov mislijo resno, so letos prvič podeljene nagrade šolskega sklada Josipa Jurčiča. Podeljuje jih posebna komisija, ki v svojem pravilniku upošteva tako ozko šolske kot tudi obšolske in izvenšolske dejavnosti kandidata. Iz tako zasnovanega pravilnika je jasno, da se šola trudi, mladega človeka ne le ustrezno izobraziti, ampak ga tudi oblikovati v mnogostransko ustvarjalno in ozaveščeno osebnost. S takim pristopom do mladega človeka šola ostaja zvesta najzlahtnejši tradiciji slovenskega in evropskega šolstva. Letos so nagrade in priznanja sklada dobili Bernarda Bevc, Barbara Piškur, Janez Zupančič, Rok Godec, J. Papež, Andrej Ficko, Boštjan Genorijo in šolska ekipa za odbojko. Vsem iskreno čestitamo.

Ob novem šolskem letu želimo vsem "prebivalcem" naše srednje šole mnogo veselja in mladostnega poleta, pa tudi plodnega in strpnega sodelovanja s "sestrsko" osnovno šolo v upanju, da bodo naši otroci (ali pa morda šele vnuki) prišli do sebi primernih prostorov. Vsi si želimo, da bi šola postala in ostala kulturna ustanova, kraj, kjer otroci ne nabirajo le znanja, ampak se uče tudi sodelovanja, ter zdravih in plemenitih medčloveških odnosov.

M. A. Ficko

Vsi, ki bodo dobili take vstopnice, so letošnji nagrajenci Mednarodnega knjižnega kviza.

Upamo, da bomo v naslednji številki Klasja že lahko prebrali kaj več o Dušankinih in Gorazdovih vtisih iz Paragvaja.

VSTOPNICA

MED INDIJANCI
(Dušanka in Gorazd Kavšek)

DNE, 22. OKTOBRA OB 17. URI

POPOTNIŠKO PRIČEVANJE
V KNJIŽNICI GROSUPLJE,
ADAMIČEVA 15 (771-439)

(Če sam na prijeten dogodek ne moreš priti, lahko podariš vstopnico drugemu reševalcu ali prijatelju.)

SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

vabi k vpisu ob delu v diferencialni program ekonomski tehnik - komercialno področje. V navedeni program se lahko vpišejo kandidati, ki imajo končan program trgovcev.

Za šolsko leto 1996/97 razpisujemo tudi začetne in nadaljevalne računalniške tečaje. (WINDOWS, WORD, EXCEL, COREL DRAW, ACCESS...)

Informacije in vpis ob ponedeljkih od 14. do 17. ure, ostale dni v tednu od 8. do 12. ure v prostorih Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici ali po telefonu 061 778-720 in 777-861.

LORENA MIHELAČ

Svetovljanka, pianistka velikega formata rada živi in dela v Stični

Ko je bila še čisto majhna, so ji starši kupili klavir-igračko. Temu ni bilo usojeno peti, saj mu je Lorena pogledala prav v njegovo žičnato dušo. Seveda starša nista bila navdušena nad raztreščenim klavirjem, a vedela sta, da je mala nadarjena. Ko je bila stara pet let, sta jo vpisala v glasbeno šolo. Z enajstim letom je dobila svojo prvo nagrado...

Lorena, zakaj pravzaprav dosedaj nismo slišali prav dosti o vaših uspehih in o vas nasploh?

Naj povem, da sem večino svojega življenja preživela na tujem. Ker je imel oče tako službo, je namreč strojni inženir in je imel posebne poslovne obveznosti, da smo se morali večkrat seliti, sem otroštvo preživljala predvsem na Nizozemskem in v Belgiji, kasneje na Hrvaškem in med vojno smo prišli v Slovenijo.

Kako vas je pot zanesla v Stično?

Kriv je Salomonov oglasnik (smeh). Ko smo se odločili, da se preselimo, sta nam bili všeč dve ponudbi v Sloveniji - za Bežigradom in v Stični. Odločili smo se za Stično, mislim, da zaradi samostana in sploh...

Se je bilo taki svetovljanki, kot ste vi, težko navaditi na malo, mirno Stično?

Ne, prav to sem potrebovala: dom v mirnem kraju, iz katerega odhajam v

svet in v katerega se zopet vračam po napornih potovanjih. Priznam, da mi je v Stični zelo všeč.

Mladost! Se vam zdi, da je pred njo doktorat!

Kmalu boste spet odpotovali, in sicer predvsem v Amsterdam, kjer boste zagovarjali doktorat. Kakšna znanja so potemtakem za vami?

Najprej sem se šolala na Nizozemskem, na Collegu Sint Montfort in v glasbeni šoli pri gospe List, srednjo šolo za jezike in glasbo sem končala v Zagrebu, magisterij sem delala v Novem Sadu, in sicer pri svetovno znanem pianistu Arbu

Tu, v Stični, mi je lepo.

Valdmu, profesorju na Hochschule fr Musik v Kolnu, iz katere ni izšel niti en učenec, ki ne bi imel v rokah vsaj ene nagrade. Tudi jaz imam veliko priznanj in nagrad, kar je gotovo zasluga tudi čudovitih pedagogov. Po magisteriju sem šla na specializacijo v Avstrijo, na Dunaj, in v Nemčijo, v Weimar. Delala sem z ruskim pianistom Rudolfom Kehrjem in Avstrijcem Alexandrom Jennerjem.

Njen najljubši varovanec.

Kakšno področje ste si izbrali za doktorat?

Področje je Znanstvena glasbena pedagogika.

Pedagogika? S tem pojmom je povezano vaše tukajšnje delovanje in delovanje nasploh. S čim vse se pravzaprav ukvarjate?

Poučujem vse generacije. Na Muljavi vodim zborček otrok do četrtega razreda, v centralni OŠ Stična otroški pevski zbor. Tu so še Vokalni kvartet Stična in zadnje čase tenorist Miloš Genorio. Poleg tega sem ravnateljica zasebne glasbene šole Musica Viva v Ljubljani, direktor podjetja pa je gospod Janez Hostnik. V Musicu Vivi imamo namreč tudi snemalni studio (v katerem sta bili posneta tudi dve kaseti z Vokalnim kvartetom Stična), omenila bi še odd-

elek za nadarjene in našo založniško dejavnost na področju glasbene literature.

Kako pa sicer gledate na pouk klavirja?

Treba je veliko vztrajnosti. Kar nekaj učencev je, ki bi se jim upala napovedati svetlo prihodnost, saj so nadarjeni, vendar jim manjka vztrajnosti. Predvsem na začetku je potrebnih ogromno vaj, da bi usvojili tehniko. Sicer pa je med mojimi učenci nekaj obetavnih. Omenila bi Špelo Linec iz Šentvida, Andrejo Kotar iz Velikega Gabra, Mirjam Ban iz Višnje Gore in Nežo Prosen iz Šentvida, ki pa se za naslednje leto pripravlja za sprejem na graški konservatorij.

Kaj pa vaši nastopi? Teh je tudi kar nekaj.

Ja, kar precej se jih je nabralo. To so solistični nastopi, pa tudi nastopi z orkestrom (zagrebškim, weimarskim, rotterdamskim ...). Nekatere nastope mi organizirajo sedaj koncertne agencije v tujini.

Tu so še tekmovalni nastopi...

Katera nagrada s teh nastopov vam je najljubša?

Najljubša mi je internacionalna Bachova nagrada. Čeprav sem osvojila "samo" tretjo nagrado, pa vem, kakšna težavnostna stopnja je bila in kakšni so bili konkurenti. Pomerili

smo se namreč v igranju baročnih skladb.

Kdaj bomo mi lahko uživali ob poslušanju sokrajanke Lorene Mihelač?

Nekaj se že dogovarjamo in mislim, da bo to prav kmalu. Do sedaj sem že nakajkrat nastopala v Stični, je pa res, da tu še nisem imela samostojnega koncerta.

Nič še nisva spregovorili o vaših starejših varovancih, o Vokalnem kvartetu Stična in o Milošu Genoriju.

To so sami pridni, nadarjeni fantje. Vztrajno pridobivajo na kvaliteti. Z Milošem bova posnela zgoščenko v snemalnem studiu Musica Viva, na kateri bodo operne arije, samospevi, in napolitanske pesmi. Spremljala ga bom na klavirju. Miloš je sicer tenor visoke kategorije. Tak talent je škoda skrivati in ga ne razvijati. S fanti iz kvarteta pa smo se pred kratkim vrnili z nastopov po Bavarski (ki so nam jo denarno omogočili na Krajevni skupnosti, na Občini in GPG-ju), vendar že delamo naprej - priredbe črnih duhovnih pesmi in mislim, da bo kar dovolj dela za vse nas.

Z Loreno Mihelač se je pogovarjala Ksenija Medved.

Pravzaprav pa sem se odločila tudi za gradbeništvo.

»ZEMLJA JE NAŠ DOM«

Tak je bil naslov mednarodnega knjižnega kviza 95. Kviz že nekaj let pripravlja nemška ustanova Stiftung Lesen, udeležujejo pa se ga mladi bralci iz evropskih dežel, med njimi tudi iz Slovenije.

V tem kvizu je lani sodelovalo kar 154 učencev Osnovne šole Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični. Užitek ob branju in reševanju se je pridružil še veselje ob podeljevanju nagrad, ki so jih za bralce pripravile neumorne knjižničarke matične knjižnice Grosuplje skupaj s sponzorji. Poleg številnih drugih sta na našo šolo odšli tudi prva in druga nagrada - udeležba na zaključni prireditvi kviza v Ljubljani in potovanje v Gardaland.

Sreča pa ni bila opoteča; v juniju letos je mednarodna komisija, v kateri sta sodelovali tudi Zveza bralnih značk in Pionirska knjižnica iz Ljubljane, ki pripravlja slovensko akcijo mednarodnega knjižnega kviza, izžrebala še tri reševalce kviza »Zemlja je naš dom«. Ena od treh izžrebanih reševalcev iz Slovenije je bila Renata Bivic, učenka

naše šole. Za nagrado je prejela udeležbo na mednarodnem UNICEF-ovem taboru V Fiesi v času od 15. do 21. julija.

Tabor je potekal tudi v počastitev petdesete obletnice UNICEF-a. Osnovni namen tabora pa je bil razvijanje strpnosti med različnimi ljudmi. Ta osnovna tema se je razvijala preko temeljnih tematskih sklopov:

a) TIŠINE BI RAD ... (I. Minatti)

Ljudje hitimo drug mimo drugega, hlastamo po bogastvu, službi, uspehu... Lepota beži mimo nas. Ne opazimo narave. Ne znamo prisluhniti niti sebi niti drugim. Tudi otroke vrtinci sedanjega časa že vlečejo za sabo. Otroci imajo pravico ustaviti korak in v tišini prisluhniti sebi in lepoti narave okoli sebe.

b) NEKOGA MORAŠ IMETI RAD (I. Minatti)

Vsi si želimo toplino, razgovora, objema. Če nas drug ne mara,

objamemo ljubljeno žival ... Otroci imajo pravico, da jih nekdo ljubi, spoštuje, objame, da tudi oni nekoga ljubijo.

c) KDOR HOČE VIDETI, MORA GLEDATI S SRCEM (A. de Saint-Exupery)

Otroci imajo še čisto srce in zato imajo pravico gledati okoli sebe neobremenjeno in začetiti, kdo jih nevidno ljubi. Če sami ne znamo gledati s srcem dopustimo to vsaj otrokom ... Otroci imajo pravico gledati s srcem in tudi biti gledani s srcem.

Naša (zdaj že petošolka) Renata je tako odpotovala v Fiesi, kjer so se zbrali udeleženci tabora iz vse Slovenije in tujine. Na taboru so ves čas potekale delavnice na omenjene teme, tako likovne (slikanje, plasticiranje z glino) in literarne kot računalniške. Vedno so se tudi našli trenutki sprostitve, še zlasti za plavanje. Pogosto so odhajali na izlete. Ko so se z avtobusom pripeljali v Ljubljani, so se srečali z županom mesta, dr. Dimitrijem Ruplom, in nato še s predsednikom države, g. Milanom Kučanom.

Naslednjega dne jih je sprejel tudi župan Pirana, na tamkajšnji osnovni šoli pa so jih pozno zvečer s teleskopom popeljali še v svet zvezd. Zelo lep je bil izlet po dolini Soče. Po ogledu novogoriškega muzeja so se odpeljali na gorski prelaz Vrščič, kjer so občudovali lepote naših Julijcev. Obiskali so alpsko letovišče Kranjska gora in se srečali z Bledom in njegovim biserom - jezerom. Ob koncu tabora so pripravili zaključno prireditev, v Piranu pa so skupaj posadili drevo ljubezni.

Hvala vsem, ki so nam z organizacijo kviza omogočili toliko lepih trenutkov ob knjigah, kvizu in nagradah!

Na naši šoli smo tudi v tem šolskem

letu reševali knjižni kviz. V tem letu je potekal pod naslovom »OTROCI ZA BOLJŠI SVET«. Leto 1996 je bilo namreč izbrano za Mednarodno leto boja proti revščini. Tudi z dobro besedo, morda le skrito v naših mislih ali na glas izgovorjeno, zapeto, napisano ali natiskano, lahko gradimo boljši in bogatejši svet.

Vzhodnjaška modrost pravi: Kralji in knjige imajo veliko moč; kralji umirajo ...

Breda Zupančič

Več kot 300 krajanov Velikega Kala in sosednjih vasi je prišlo na sestanek, da bi povedali svoje.

ALI BO ŠE STRAŠILO NA VELIKEM KALU

Nemir

V prejšnji številki se je tudi naše Klasje dotaknilo aktualnega dogajanja na Velikem Kalu. Z objavo informacije o nezadovoljstvu v KS Šentvid pri Stični, ki ga povzroča ustanavljanje terapevtske skupnosti za zdravljenje nekdanjih zasvojenцев z mamili, in z objavo predstavitev problema drog in ene od metod zdravljenja zasvojenцев z njimi izpod peresa mag. Bogdana Polajnerja, so se ugibanja, povpraševanja in dopovedovanja razširila tudi v naše širše okolje.

Končano je bilo več kot polletno obdobje molka tistih, ki so za stvar vedeli vsaj od oktobra lani, ko naj bi Vlada Republike Slovenije plačala kupnino za nedograjeno hišo na Velikem Kalu.

Kaj vesta Krajevna skupnost in Občina

Nemir, ki so ga vnašali molčeči prišleki pri okoličanih že od zgodnjega poletja, se je razširil od krajanov preko vodstva KS Šentvid na občinsko oblast v Ivančni Gorici. Prvo uradno informacijo konec maja je izzvalo slučajno odkritje objave ponovnega razpisa za oddajo javnih naročil za dokončanje objekta na Velikem Kalu pri Šentvidu pri Stični za potrebe terapevtske skupnosti v letošnji 27. številki Uradnega lista. Na občini so sklicali več sestankov. Sledile so predstavitev namere na Svetu KS Šentvid in na sestanku z najbližjimi sosedmi.

Srečanje z nosilcem

»Projekt Človek«, mag. Bogdanom Polajnerjem

Povpraševanja po sogovorniku, predstavniku kupcev hiše, so najprej na občino, nato pa v KS Šentvid, pripeljala mag. Bogdana Polajnerja, predstavnika društva »Projekt Človek«, ki je pojasnjeval potrebo in način zdravljenja odvisnikov, kot so si ga zamislili v društvu. Razložil je, da njihov program podpira Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, ter zatrjeval da je za vse odločitve, tudi glede nakupa hiše, pristojna Vlada, in da brez ponovne odločitve Vlade projekta ni mogoče zaključiti in ne spremeniti izbrane lokacije zanj.

Začetna nasprotovanja nepojasnjenemu prihodu in neusmiljenemu vztrajanju po samoumevnosti glede pravice naselitve tako neobičajnih prišlekov niso zalegla. Zato je bil s sodelovanjem KS Šentvid organiziran Odbor za nasprotovanje ustanovitve terapevtske skupnosti z namenom, da zastopa stališče krajanov v nadaljnjih pogovorih.

Peticija in odprto pismo

Osemčlanski odbor, sestavljen iz predstavnikov okoliških vasi Veliki in Mali Kal, Velike in Male Češnjice ter Petrušnja vas, je hitro prišel do spoznanja, da so stvari že tako daleč, da

brez odločnega nasprotovanja interesi krajanov ne bodo prišli do veljave. Zato je na podlagi zbranih podpisov - 98 % krajanov, ki živijo v prej navedenih vaseh, je s podpisi izrazilo nasprotovanje ustanovitvi terapevtske skupnosti na Velikem Kalu - poslal odprto pismo ustanoviteljem terapevtske skupnosti in časopisom. V njem je bila zapisana zahteva, da pristojni takoj posredujejo, da se ustavi vse aktivnosti na Velikem Kalu.

Neuspela »pogajanja« v Ljubljani

V odgovor na pismo Odbora in na negativni odgovor župana na zaprosilo ministrstva za podporo pri ustanavljanju terapevtske skupnosti na Velikem Kalu je bil v Ljubljani organiziran sestanek, na katerem naj bi se pretehtali argumenti za in proti terapevtski skupnosti na Velikem Kalu.

Pričakovanja Odbora glede posredovanja Vlade se niso izpolnila. Predstavnici Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in predstavnika »Projekta Človek« tudi predložena peticija ni prepričala. Predstavljeni argumenti zagovornikom niso bili dovolj tehtni. Po drugi strani pa Odbor in predstavniki Občine tudi niso dobili odgovorov na vprašanja, nanašajoča se na primerenost lokacije in ustreznost postopkov, izvedenih v zvezi z zadevo. Zbor krajanov je bil tisti nadaljnji korak, ki naj bi omogočil neposredno predstavitev interesov obeh strani.

Nadaljevanje »boja z neznanim«

Prošnja za sklic zbora krajanov je hitro prispela na KS Šentvid, in tudi pobudo za obravnavo na občinskem svetu je občina že prejela.

V Kulturnem domu v Šentvidu je bil 11.9. 1996 ob 20. uri zbor krajanov. Bilo je kot na mitingu, so rekli zagovorniki terapevtske skupnosti. Morda jim je potrebno celo pritrditi, če pomislimo na vsa predhodna poigravanja s čustvi. In ne nehumanost, pač pa zavest o lastni ceni je bila tista, ki je botrovala ploskanju sokrajanom in odločnemu dvigu rok proti terapevtski skupnosti ob koncu zbora.

Zaključek ?

Krajanje so povedali svoje. Bo to dovolj, da se čudno zgodbo, v kateri so umanjali protagonisti, pripelje h koncu? Konec meseca naj bi zasedal občinski svet. Bo ministrstvo tudi od njega zahtevalo argumente na papirju, ki da edini lahko spremenijo prepričanje Vlade? Ali pa se bo vendarle našel kdo, ki bo v vsem skupaj zmožem poiskati preprost zaključek: Ljudje smo lahko človeški le toliko, kolikor imamo za to možnosti.

Vesna Orehek

»Usodna hiša« z Velikega Kala.

Odprto pismo
predsedniku Vlade republike Slovenije,
Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve,
Društvu Projekt Človek

Mediji v zadnjem času objavljajo različne informacije o dogajanju v zvezi z ustanavljanjem terapevtske skupnosti za zdravljenje in rehabilitacijo zasvojenцев s prepovedanimi drogami v okviru projekta Človek na Velikem Kalu blizu Šentvida pri Stični.

Predstavniki prebivalcev vasi Veliki Kal, Mali Kal, Velike Češnjice, Male Češnjice in Petrušnja vas, ki se nahajajo v bližini predvidene lokacije terapevtske skupnosti, želimo predstaviti mnenje krajanov in tako dopolniti predstavo o stvari. Hkrati želimo tudi odgovoriti na članek Krajanje proti projektu Človek, ki ga je napisala Bojana Cvahte, državna sekretarka v Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, in ki je bil objavljen 17.08.1996 na 2. strani Dela.

Opozoriti želimo, da je napačno mnenje, da vzpostavitev te dejavnosti na neposredno okolje ne vpliva negativno in da je bojazen odveč. Vsaj pri nas nikakor ni tako. Vsa dosedanja pojasnila niso zmanjšala bojazni. Nekoliko se je sicer zmanjšal strah pred narkomani, zato pa je toliko večje nezaupanje do tistih, ki si na vse načine prizadevajo zanje poskrbeti. Prikrivanje nakupa hiše in predvidene dejavnosti v njej, izmikavanje in neizpolnjevanje obljub - to je tisto, kar v našem okolju, ne more biti dobrodošlo.

V opisanem primeru je vprašanje, s čigave strani se lahko očita pomanjkanje čuta do sočloveka. Četudi nas sprva niso vprašali za mnenje, kasneje pa ne sprejeli kot prave sogovornike, želimo javno povedati, da terapevtske skupnosti v našem okolju ne maramo. To so dokazali krajanje, ki so brez izjem s podpisom izrazili oster protest. Med prvimi so svoje podpise dali neposredni sosedje - mejaši, ki so šele sedaj izvedeli, za kaj gre. Zanje tako ne velja več, kot je v članku napisano, da dejavnosti ne nasprotujejo.

Preveč problemov imamo, s katerimi moramo živeti vsak dan, da bi lahko dopustili, da terapevtska skupnost na Velikem Kalu ostane eden izmed njih. Zato pričakujemo, da bo predsednik vlade poskrbel, da bo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve prenehalo z vsemi aktivnostmi na Velikem Kalu. V zvezi s tem pričakujemo čimprejšnje pisno zagotovilo, kajti v nasprotnem primeru bomo primorani nadaljevati z ostrejšimi protesti.

Veliki Kal, 20.08.1996

Odbor za nasprotovanje ustanovitvi
terapevtske skupnosti na Velikem Kalu

SREČANJE Z DEŽELO DEMOKRACIJE

Društvo slovensko-danskega prijateljstva je bilo ustanovljeno 18. novembra 1995, saj sta si obe državi zaradi demografske in prostorske majhnosti v marsičem podobni. Društvo je dalo pobudo za razpis študijskega potovanja po Danskem, ki ga je financiralo dansko zunanje ministrstvo. Potovanja se je udeležilo 45 slovenskih maturantov iz vseh slovenskih pokrajin, ki so v osmih dneh prepotovali velik del danske zgodovine in dežele.

Odkrivanje Danske

Študijsko bivanje je bilo oblikovano kot mešanica predavanj in pogovorov z našimi danskimi gostitelji - profesorji na "Folkehojskole" (danska oblika ljudske univerze, šole za življenje, kjer se vsak lahko uči, kar ga zanima, ni pa ocen in izpitov), pa tudi za zabavo in sprostitve smo poskrbeli. Potovanje smo začeli na letališču Kastrup v Kopenhagnu, kjer smo se najprej seznanili z danskim spremenljivim in hladnejšim podnebjem. Pot nas je takoj vodila z avtobusom proti mestecu Ry na polotoku Jutland. Spotoma smo si ogledali

rojstno hišo in muzej znamenitega pisca pravljic H. C. Andersena na otoku Fyn. V Ry so nas že pričakovali naši gostitelji, ki so nam v naslednjih dneh razložili, kakšno pot je imela za seboj Danska, kako je dosegla takšno blagostanje in visoko stopnjo demokracije. Obiskali smo tudi muzej stare danske arhitekture v Arnusu, in dva najvišja vrhova Danske, ki skupaj ne presegata 600 metrov nadmorske višine. Na poti nazaj v Kopenhagen smo se ustavili v Billundu, kjer se je davno tega v delavnici revnega, a domiselnega danskega mizarja rodila prva legokocka. Drugi del potovanja smo preživeli v prestolnici. Poleg predavanj smo našli čas tudi za ogled mestnih znamenitosti: parlamenta Folketing, kraljeve palače s častno stražo Amalienborg, pristanišča s kipom Andersenove Morske deklice. Mesto smo si ogledali tudi z vrha zvonika in z ladje, s katere smo občudovali predvsem stari del mesta.

Danska in Evropska unija

Danci gledajo na Evropsko unijo kot na nedemokratsko zvezo, saj

trenutna zakonodaja omogoča, da velike države preglašujejo male. Na naša vprašanja, kaj menijo o vstopu Slovenije v EU, niso hoteli dati natančnega odgovora. Svetovali so nam, naj najprej res zelo dobro premislimo, če pa že bomo vstopili, pa so nam v šali dejali, da moramo spremeniti sistem glasovanja v EU; v evropskem svetu se odločitve sprejemajo po načelu preglašovanja; malim preostaja le, da prepričajo eno izmed velikih držav s po desetimi glasovi, da glasuje v njihov prid. Danci vidijo rešitev v učinkovitih nacionalnih parlamentih, saj je politika iz Bruslja diktirana za vse države enako, ne glede na gospodarske in kulturne posebnosti posameznih držav članic. Zelo aktualna so bila tudi vprašanja o državljanstvu in nakupu zemlje. Imajo zelo strog sistem, tako da tujec praktično ne more kupiti nepremičnin, razen s posebnim dovoljenjem pravosodnega ministrstva, ki pa ga izda šele po osmih letih nepretrganega bivanja prosilca na Danskem; v tem času si mora prosilec urediti materialni položaj, imeti mora stalno zaposlitev, na vseh področjih se mora prilagoditi zakonodaji, ki velja za danske državl-

jane. Prosilci morajo imeti za bivanje tehtne razloge, saj npr. poroka z danskim državljanom ni dovolj tehten razlog za pridobitev državljanstva, saj ostanejo vse prej naštete dolžnosti, da o jeziku sploh ne govorimo... Tako so naše poroke z Dankami splavale po vodi.

Demokracija po dansko

Koristna je bila tudi predstavitev lokalne samouprave, kjer pri volitvah uporabljajo posebni danski sistem štetja glasov, ki zagotavlja, da tudi najmanjše politične stranke dobijo svoje predstavnike v parlament. Tak sistem uporabljajo zaradi velikega števila strank (12). Sistem je zapleten, a zelo demokratičen. Pomembno se mi je zdelo tudi, da je prisotnost v odborih, ki skrbijo za posamezna področja javnega življenja, za izvoljene predstavnike obvezna. Vsak občan lahko tudi vsak trenutek zahteva vpogled v vse, kar se dogaja na županstvu, in osebe mu mora pri tem pomagati, razen v primerih, ko bi šlo za poseganje v zasebnost. Izvedeli smo tudi, da je dansko gospodarstvo socialno-tržno gospodarstvo in ne liberalno. Tako gospodarstvo upošteva poleg tržnih tudi socialne (družbene) razsežnosti gospodarstva, znajo torej razlikovati med pravo demokratičnostjo in liberalnostjo. Seveda pa prav blagostanje in dober socialni sistem

prinašata nove skrbi, predvsem glede moralne in duhovne prihodnosti mladih Dancev, ki jim alkohol in mamila sploh niso tuja. Mnogi mladi so se iz protesta proti svetu zatekli v "Christianio", umazano četrt, kjer se toči alkohol v neizmernih količinah in kjer se marihuana prodaja na stojnicah. Policija je tako zadovoljna, saj ima na ta način lažji nadzor nad mladimi prestopniki.

Slovenska vina na Danskem

Da pa bi mi ne ostali dolžni, smo gostiteljem na obeh šolah priredili večere, kjer smo Slovenijo predstavili v sliki, pesmi in besedi. Naredili smo vinski zemljevid, na katerega je vsak postavil steklenico z vinom, ki ga pridelujejo na njegovem področju. Tako se je ob dobri kapljici raznel pogovor, ki je trajal dolgo v noč. Spoznavali smo drug drugega in čas je vedno hitreje bežal. Prehitro smo morali zapustiti to zeleno deželo in njene gostoljubne prebivalce, ki jih bomo, upam, kmalu gostili pri nas. Ob slovesu smo jim zaklicali: "Pa gensyn, Denmark, tusent tak!" ("Na svidenje, Danska, tisočkrat hvala!") in poleteli proti domu.

Andrej Ficko

SVETI ANTON PADOVANSKI SE JE IZKAZAL ŽE PRVI DAN

Kuželjevčani so se končno odločili in si za svojega zavetnika v novi cerkvi izbrali svetega Antona Padovanskega. Vse kaže, da so se dobro odločili. Še v soboto, zadnji dan pred blagoslovitvijo novega božjega hrama je namreč vreme hudo slabo kazalo. V nedeljo, 8. septembra pa se je nebo zjasnilo, kot bi ga umili z najboljšim praškom in pokazal se je čudovit pogled na dolino reke Krke, tja do Žužemberka in še naprej. Seveda je to močno dvignilo razpoloženje med številnimi udeleženci verskega slavlja; kar nekaj čez tisoč ljudi se je na ta dan zbralo na Kuželjencu. Lepo cerkvico in dva zvonova je blagoslovil ljubljanski škof

Alojzij Uran, pri sveti maši pa mu je pomagalo več duhovnikov iz domače zgraške in drugih okoliških župnij. Po končanem verskem obredu so nas vaščani bogato pogostili z vsem, kar so premogle njihove kuhinje in kleti.

Kuželjevčani so zagotovo "znucali" veliko metel, ko so za to priložnost tako lepo ocedili svoj kraj, čeprav le to tudi prej ni bila zanemarljiva. Na koncu naj vam izdam še osebno skrivnost: Kuželjevčani so me že vnaprej, to se pravi za naslednje leto, povabili na žegnanje. Da, takrat bo zagotovo spet lepo.

Leopold Sever

Blagoslovitev nove cerkve na Kuželjencu.

ZOPET ZRELO KLASJE

Ha, ha, pa jo imamo nazaj, zlatorumeno barvo na Klasju. Kajne, da velja, kar pravijo: "Kdor jezika špara, kruha strada!" Če bi bili tihi, bi kar lepo ostala tista hladna, strupenozelena barva na našem mesečniku. Vsekakor so tudi barve pomembne v življenju, pa še kako. Saj nimam nič proti zeleni in drugim barvam, če so tam, kjer jih je postavila naravna harmonija in vsaj povprečen človeški okus. Hvala, ker ste pomagali. Če bomo složni, bomo še kakšno neumnost preobrnili na dobro plat.

Leopold Sever

SREČANJE NA NJIVI

Ondan sem koračil po prašni cesti. Utrujen korak je že bil in nahrbtnikove oprtnice so me rezale v rame. Željno sem se oziral naokoli po primerni senci in počitku v njej. Kar sem na njivi ob cesti zagledal ženski, okopavali sta repo. Ker sta kazali prijazen obraz, sem brez pomisleka zavil s ceste na njivo; saj veste, kako se prileže kratek pomenek na samotni poti.

Veste, kaj sta me po pozdravu najprej vprašali? Če vem, kako se imenuje plevel, ki je tako na gosto

pognal po njivi, da repe skoraj ni videti. "Jej, tega pa ne vem," sem priznal in nerodno mi je bilo, ker je rastlinstvo vendarle v domeni moje stroke. "Kaj pa vama bo ime?" sem postal tudi jaz radoveden, potem, ko sem se dovolj opravičil zaradi neznanja. "Radi bi se jezili nanj, ko nam povzroča toliko preglavic, pa se ne moreva, če mu ne veva imena." Seveda smo se vsi trije smejali dobri domisllici in nahrbtnik se mi je zdel lažji. Tudi sence po tistem nisem več iskal.

Vzel sem vzorec in poizvedel za ime; po domače plevelu pravijo trdovrat, menda zato, ker se ga tako težko znebimo z njive.

Tako, dragi znani neznaniki, drugo leto, ko se bosta spet dajali s plevelom, ga kar dobro obdelajta in lažje vama bo: "Ta presneti trdovrat", ali pa: "Ti frdamani trdovrat". Seveda lahko uporabita tudi kak krepkejši izraz, le ozrta se prej, če niso otroci v bližini.

Leopold Sever

d.n.o.
KOCMAN
grafika

Družba za grafično dejavnost, storitve in trgovino

Jerova vas 10, 1290 Grosuplje
Tel.: 061/773-487, tel./fax: 061/763-462
Mobitel: 0609/624-918

AMSET
Macedoni s.p.

Pod gozdom c. 3/9, 1290 Grosuplje
Tel./fax: 061/761-428, 0609/616-620

- Grafično oblikovanje in priprava za tisk (prospekti, vizitke, dopisi, revije, časopisi...)
- Samolepilni napisi
- Reklamne table
- Magnetne in navadne nalepke za avtomobile
- Izdelava predstavitev video kaset
- Video snemanje in montaža

KNJIŽNICA, VRTEC ALI KAJ TRETJEGA?

Razmišljanje o možnih perspektivah pridobljenega občinskega prostora

Oglejmo si zanimivo zgodbo. Ne tako dolgo smo živeli še v skupni občini, ki se ji je reklo grosupeljska občina. Marsikaj smo si delili in marsikaj zgradili skupaj. Tako je bilo tudi s knjižnicami. V Grosupljem je stala matična knjižnica, ki je imela male podružnice v Dobropolju, na Krki, v Višnji Gori, Stični in Šentvidu. Potem je občina razpadla na tri dele. V občini Grosuplje je ostala velika knjižnica, v Dobropolju mala krajevna in v naši občini kar štiri male krajevne knjižnice.

V občini Grosuplje je torej občanom pri roki knjižnica, ki je odprta vsak dan ves dan, in v kateri je na voljo na enem prostoru približno 40000 enot, knjig in drugega gradiva. Tu so še strokovno usposobljeni delavci (mimogrede: za poklic bibliotekarja je danes potrebna visoka izobrazba) in republiški denar, ki ga zagotavlja matičnost. V Grosupljem še vedno nabavljajo, strokovno obdelujejo in razpečujejo knjige tudi za male krajevne knjižnice, in sicer predvsem z denarjem, ki ga prispevata občini Dobropolje in Ivančna Gorica (mimogrede, delavce plačuje v celoti občina Grosuplje).

Medtem ko občina Grosuplje s skoraj isto vsoto denarja polni s knjigami en prostor, ga Ivančna Gorica drobi na štiri dele, in sicer celo tako, da kupi štiri enake naslove, medtem ko lahko matična knjižnica nakupi ta čas vsaj štiri različne naslove knjig. Krajevne knjižnice so poleg tega odprte zgolj po tri, štiri

urice tedensko, zaposlujejo honorarne delavce, za ogrevanje in vzdrževanje skrbijo (ali pa tudi ne) krajevne skupnosti, knjižni fond pa je povprečno 5000 knjig.

Prav tako pa je poseben problem, ker naša knjižnična mreža nima nobene knjižnice v centru (tako kot Dobropolje, Grosuplje). Zato so se na občini odločili, da ustanovijo knjižnico tudi v centru, v Ivančni Gorici. Seveda bi bilo idealno, če bi lahko vse dosedanje krajevne knjižnice, v katere fond priteka počasi, v majhnih količinah, za majhen čas izposoje, preselili na eno mesto, kjer bi bil stalno na razpolago in v nadaljevanju bi se tudi ves ostali fond nadgrajeval, podobno kot v Grosupljem. Taka knjižnica bi naj bila matična, torej bi jo finančno podpirala tudi država, vodena bi bila računalniško, povezana v COBISS sistem. Imela naj bi tudi ustrezno število zaposlenih strokovnih oseb, na razpolago pa naj bi imeli tudi kasete,

videokasete, CD-rome, diskete, revije, torej tudi čitalnico, pa prostore za literarne večere, ure pravljic...

Lahko bi seveda tudi ohranila knjižnično mrežo krajevnih knjižnic, če bi bila občina sposobna to pokrivati tudi finančno. Lahko bi razmišljali tudi o bibliobusu... Lahko pa bi si v nasprotju s temi možnostmi v Ivančni Gorici nakopali na grbo zgolj še eno krajevno knjižnico več. Zadeva vsekakor stane več, kot si predstavljamo in se to kaj lahko tudi zgodi.

Sedaj občina že plačuje najemnino za prostore knjižnice. Razmišljajo, da bi v te prostore mogoče spravili tudi vrtec. Vsekakor bodo morali dobro premisliti in se najverjetneje odločiti med dvema možnostima: med šibko založeno, majhno knjižnico, nikomur potrebno, saj imamo že štiri take (in bi v dobi informatike, ki je zaznamovana tudi z modernejšimi nosilci zapisov: disketami, CD-romi, videom, z INTERNET-om, COBISS-om... pomenila korak nazaj), in med dodatnimi prostori za vrtec, čigar zgodbo pa še predobro poznamo. Ali pa bo morda ceneje kaj tretjega?

Ksenija Medved

Ilustracije: Maja Kutnar

Sprva so ljudje pisali po vsem, kar jim je prišlo pod roko: kamnu, lesu, koži, tkanini, palmovih listih, ličju in lubju.

V srednjem veku so si nekateri vladarji osnovali zasebne knjižnice. "Kralj Matjaž" je bil prvi humanistični mecen tostran Alp.

Občina, ki danes kaj da nase, da tudi na razvoj svojih knjižnic, zlasti splošnoizobraževalne, ki je namenjena najširšemu krogu obiskovalcev.

NA NEKDANJEM KASTELČEVEM DOMU JE BILO SLOVESNO

V petek, 13. Septembra, smo v Gorenji vasi svečano počastili 200-letnico rojstva pesnika Miha Kastelica. Slovesnost je organiziralo Turistično društvo Ivančna Gorica ob sodelovanju Krajevne skupnosti Ivančna Gorica in naše občine.

Na slovesnosti so v kulturnem programu nastopili učenci Osnovne šole Stična, mešani pevski zbor Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice z zborovodkinjo Marto Steklasa, pevci iz Šentlovrenca, imenovani Zagriški fantje, in folklorna skupina iz Šentvida. O delu in pomenu Miha Kastelica pa je zbranim spregovoril prof. Mihael Glavan. Posebna zanimivost je bila prvič javno zapeta Kastelčeva pesem Zdravica, ki jo je uglasbil zborovodja Zagriških fantov Darko Bregar. Za pogostitev nastopajočih je lepo poskrbela gostilna

Krjavelj iz Ivančne Gorice. Kljub deževnemu vremenu je prireditev lepo uspela. Vsem nastopajočim in okoličanom, ki so prišli počastiti spomin na našega zaslužnega moža,

se v imenu Turističnega društva Ivančna Gorica lepo zahvaljujem.

Leopold Sever

Na prireditve v Gorenji vasi je prišla tudi znana operna pevka Vilma Bukovčeva. Na fotografiji je na desni strani. V sredini je zborovodja in skladatelj Darko Bregar.

MIHA KASTELIC IN DANAŠNJI ČAS

Po vsej domovini so posejani kraji, v katerih so zagledali luč sveta naši sonarodnjaki, ki so v svojem času pomagali napraviti manjši ali večji korak v razvoju slovenskega naroda. Tak kraj je tudi Gorenja vas pri Ivančni Gorici. Tam se je prvega septembra 1796, torej pred dvesto leti, rodil Miha Kastelic, pesnik, kulturni delavec in narodni buditelj v širokem pomenu besede. Živel je v času Matija Čopa, Jerneja Kopitarja, Andreja Smoleta in v umetniškem pogledu daleč najpomembnejšega Franceta Prešerna.

V pričujočem sestavku nimam namena razglabljati o Kastelčevi literarni vrednosti niti o njegovem razmerju do omenjenih in drugih sodobnikov. To so, ali pa še bodo, storili boljši poznavalci naše literarne in splošne zgodovine. Rad bi zapisal le nekaj o Kastelčevem pomenu za današnji čas in zlasti o tem, kaj je

ostalo za njim v naših krajih.

V Gorenji vasi še vedno stoji pesnikova rojstna hiša, ki v današnjem času nosi številko 8. Starejši ljudje hišo še vedno imenujejo s starim imenom "Pri Skrunu" ali "Pri Končinatu", v Kastelčevem času pa se je pri hiši reklo "Pri Glavču", s poudarkom na drugem samoglasniku, za razliko od današnje izgovorjave tega imena, ki poudarja prvi vokal, torej "pri Glviču". Domače ime poznamo po zaslugi Josipa Jurčiča, ki je Kastelčeve iz Gorenje vasi zagotovo dobro poznal. Ta ga je zapisal v Slovenskem narodu, ko je leta 1868 naznanil Mihovo smrt. Nekateri starejši okoličani, npr. Alojz Nadrah iz Črnelega, vedo povedati, da so za njihove mladosti prav to domačijo pogosto poimenovali s tem imenom. To poudarjam zaradi tega, ker so nekateri dvomili o pravilni "izbiri" pesnikovega doma. Koliko izvirnega je ostalo od nekdan-

je hiše in kaj so spremenili in dopolnili poznejši gospodarji, ne vemo zanesljivo. Šestega junija 1990 smo na hiši slovesno odkrili spominsko ploščo, ob poteh v vas pa postavili obvestilne napise. Od takrat marsikateri vedoželjni popotnik zavije s ceste na nekdanjo Glavičovo domačijo, pesnikov rojstni dom. Če še niste bili med obiskovalci, le pridite tja. Sedanja lastnica hiše, Janja Vehovec, vas bo prijazno sprejela, če boste s tem namenom prišli k hiši.

Po pripovedovanju Franca Kalarja iz Ivančne Gorice so hoteli na hoši pritrditi spominsko ploščo že leta 1935. Tudi plošča naj bi bila že izdelana, vendar do odkritja iz neznanih razlogov ni prišlo.

Ob severnem zidu stiškega pokopališča še dandanašnji lahko najdemo nagrobni spomenik Marku

Kastelicu, očetu našega slavljenca. Na nagrobniku med drugimi podatki lahko preberemo, da je bil oče zemljak, torej gruntar, iz Gorenje vasi in da so mu spomenik postavili hvaležni sinovi.

Po ljudskem izročilu naj bi Miha Kastelic v zrelih letih kupil ali na novo postavil manjšo hišico na Kapičevem hribu. To je vzpetina med Gorenjo vasio in Škrjančami. Tja naj bi hodil v prostem času na oddih in je bil potemtakem nekakšen predhodnik današnjih "vikendašev". Vendar o tem ni zanesljivejših podatkov. Ko sem pred leti brskal po ruševinah domnevne Kastečeve "počitniške hišice", sem med drugim naletel na keramično pečnico z letnico 1856, kar naj bi vsaj časovno potrjevalo domnevo.

Ko smo v Ivančni Gorici pred dobrimi petnajstimi leti vpeljali ulični sistem, smo napravili težko opravičljiv spodrselj, ker nismo nobene ulice poimenovali v čast

zaslužnega soseda iz Gorenje vasi. Boljši so bili v tem pogledu Ljubljancani, ki vendarle imajo manjšo ulico imenovano po nekdanjem meščanu Kastelicu.

Našega sonarodnjaka, ki že skoraj 130 let počiva v grobu, vsako leto na 1. september omenjajo na ljubljanskem radiu v oddaji Na današnji dan. Letos, ko mineva 200 let od njegovega rojstva, pa se ga spominjajo vse pomembnejše kulturne ustanove pri nas.

Spomin na našega rojaka boste lahko počastili tudi vi, spoštovane bralke in spoštovani bralci, če boste prišli na praznovanje pesnikove velike obletnice. Svečanost bo 13. septembra ob 15. uri na nekdanjem Kastelčevem domu v Gorenji vasi. Pridite v čim večjem številu - smo Dolenjci ali nismo!

Leopold Sever

POZOR!

Vas veseli ples, petje ali igranje na odru?

Pridite v sredo, 2.10.1996, ob 19. uri, v Kulturni dom Šentvid pri Stični, kjer se bomo dogovorili o pričetku vaj za posamezne skupine - moški in ženski pevski zbor, folklorne skupine (starost od 14 do 60 let) in dramsko skupino.

Pridružite se nam, mi pa se bomo potrudili, da vam bo v naši družbi prijetno!

PEVSKO DRUŠTVO ŠENTVID

Galerija Kresnička bo svetila celo leto

Izlet po domačih krajih lahko lepo zaokrožite tudi z ogledom Jurčičevine na Muljavi. Tu se zadnja leta še posebej trudijo, da bi ohranili dragoceno kulturno dediščino, tako z obnovitvenimi deli kakor tudi z različnimi prireditvami.

Ena njihovih zadnjih pridobitev je likovna galerija, v kateri ste si lahko ogledovali stvaritve Ex Tempora Muljava 1996. Ta je potekal vzporedno s prireditvijo Kresnik. Galerijo bodo zaradi tega, ker najmočneje zablesti s svojimi novimi likovnimi deli ravno na Kresno noč, najverjetneje poimenovali Kresnička. Kmalu bodo v njej postavili novo razstavo, hkrati pa pripravljajo predstavitev nagrajenega romana Berte Bojetu, Ptičja hiša.

NAŠA DRUŠTVA GOSTUJEJO

V AMBRUSU USTVARJALNO

Murn, murn, pridi iz lunjice...

KD KRKA S PESMIJO IN
PLESOM V LUČE

Pesem, poskočen korak in smeh povezujejo člane folklorne skupine in pevskega zbora s Krke. Odločili smo se, da del te naše "sreče" tokrat ponese v Luče. Zato smo v soboto, 13. julija, v gasilskem domu v Lučah pripravili celovečerno prireditev.

Nastopajoči, člani pevskega zbora, plesalci obeh folklornih skupin, harmonikar Jože, citrarka Mateja, in duet Vida in Irena smo se zbrali nekoliko prej. V nestrpnem pričakovanju začetka prireditve nismo opazili prvih obiskovalcev. Vendar so opozorili nase: prijazen nasme, lepa beseda... "Prijetni so tile Lučani," je bila naša misel, ko smo stopali na oder.

Poldruga ura programa je hitro minila. Nastopajoči smo prepričani, da uspešno, tudi po zaslugi občinstva. Kaj je lepšega kot to, da se obiskovalci ob koncu prireditve brez zadržkov odzovejo povabilu plesalcev in se tudi sami zavrtijo ob veseli melodiji!

Kar prehitro je minilo naše druženje, in ko smo se vračali proti Krki, smo si bili enotni: "Sem si želimo še priti".

Staša Hočevar

Tudi kosa je lahko instrument...

HVALA

gospodu županu Jerneju Lampretu in sodelavcem za prijazne čestitke ob moji osemdesetletnici: naj tudi oni dolgo in korajžno živijo!

Hvaležna Mihaela Zajc
iz Višnje Gore

Veseli smo, da med nami živi naša občanka

Mihaela Jarc Zajc,

prikupna in plemenita gospa, zbirateljica ljudskega slovstva, pesnica, vsestranska kulturna ustvarjalka in zvesta sodelavka Klasja, dobitnica več literarnih in drugih priznanj.

Ob njeni 80. obletnici rojstva

ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko toplih in ustvarjalnih let!

UREDNIŠTVO KLASJA

"Tak dolgčas je p'r nas, de me še palejt zebe." To je nekaj (neresničnih) začetnih Ferjanovih besed iz igre, ki se je v Ambrusu, kot že dve poletji doslej, zgodila v začetku julija. Tokrat je bila to Finžgarjeva Razvalina življenja, drama v treh dejanjih. V režiji Petra Hočevarja in zasedbi dramske skupine Kulturnega društva Ambrus so vzorno izpeljali predstavo, kjer je bilo kljub tragičnemu koncu obilo priložnosti za smeh. Po dveh Molierovih (Zdravnik po sili, Skapinove zvijače) je bilo pravo veselje, ogledati si tipično slovensko igro.

Zakaj tipično? V ospredje stopa Lenčka (Tatjana Bradač), hči žgarnarja, v igri klicanega kot oče Urh (Stane Zupančič), ki se ne sme poročiti z lovcem Ferjanom (Emil Bradač), ker ji oče to prepoveduje. Le-ta hoče, naj bo hči žena sosedu, kmetu Martinu (Janez Boben), katerega rejenka Tona (Sonja

Bradač) je najbolj svetel lik celotne predstave. V igri nastopata še sosednji kmet Sirk (Ludvik Škrajnar) in potovka Mica (Urša Šinkovec), ki s svojo odkrito besedo pripomoreta k vzdušju. Vendar Lenčkino srce ostane pri Ferjanu. Drama se razplete v tretjem dejanju, ko Lenčka pričakuje obisk svojega ljubčka, pa se že prej vrneta oče in mož. Ko sliši, da Lenčki nekdo žvižga na vrtu, se Martin zelo razburi. Ko potem Lenčka izjavi, da gre kar od doma, jo v navalu jeze zadavi. Edino zadnjega prizora občinstvo mogoče ni pravilno razumelo, sicer pa je imel človek občutek, da gledalci dihaajo skupaj z igralci.

Kar se nas domačinov vedno dotakne, je (letos še posebej) izrazita "naša" govorica. Celoten tekst so uspešno in pristrčno prelili v dolensko narečje (v originalu namreč to ni), kar je veliko bližje občinstvu in, po izva-

janju sodeč, tudi igralcem. Tudi improviziranja ni manjkalo, kar kaže na ustvarjalno delo naše mlade, a že izkušene igralske skupine. Tako smo se domačini za en večer lahko ustavili, pustili travnike, njive in živino in se razveselili.

Igra je bila zopet na prostem, to je na športnem igrišču v Ambrusu, ker še vedno ni na razpolago večjega zaprtega prostora (dvorane). Premierna predstava je bila zato teden pozneje kot je bilo predvideno, ker je muhasto deževno vreme preprečilo uprizoritev. Ogledali smo si jo lahko 5. julija zvečer in potem še dvakrat (6. in 12. julija). Obisk je bil mogoče malo manj množičen kot prejšnji dve leti, razveseljuje pa, da se v teh zahtevnih časih zbere toliko volje in poguma za pripravo celovečerne predstave. Človek ne more mimo izvrstno zasnovane scene, ki jo je spet naredil Dore Južna, in (za naše razmere) odlično postavljene osvetlitve. Po več kot polletnih skupnih pripravah, vztrajnih vajah in ponavljanjih bi bilo škoda, da igra ostane samo v Ambrusu. Na povabilo KD iz Krke so jo v soboto, 7. Septembra, izvedli tam, verjetno pa bodo šli tudi na gostovanje v Belo krajino.

Kot vidite, nam v Ambrusu ni dolgčas, navkljub besedam z začetka. Upamo in si želimo, da bo ta del kulturnega utripa v središču Suhe krajine postal tradicionalen, in da se bomo drugo leto spet lahko nasmejali, rekoč: "Poglej ga, tole je pa dobro povedal!"

Kar pogumno naprej!

Gregor Vidmar

SPOMINI, SPOMINI

Večkrat slišimo tudi danes, da je marsikateri mlad človek slabokrvn. Ob tem se vselej spomnim pisatelja Finžgarja in svojega prvega obiska pri njem, ko je še župnikoval v Trnovem v Ljubljani (od leta 1918 do 1936). Komaj sem stopila prag, že je zavpil: "Punca, ti imaš pa bledico. Zatakni zvečer nov žebelj v jabolko, jutraj pa jabolko pojej!"

No, pa ni bila tista moja bledica od slabokrvnosti, temveč od "bukev", ki sem jih preveč rada prebirala.

Presrečna sem bila, kadar me je moj oče, odgovorni urednik Kronike slovenskih mest, ki jo je izdajala tedaj Mestna občina ljubljanska,

poslal v kakšno knjižnico ali v kakšno župnišče po zgodovinske knjige. Pisatelj Finžgar in oče sta bila prijatelja, saj ga je pisatelj prosil celo za zgodovinski motiv romana Pod svobodnim soncem, ko je letega snoval. Hranim tudi staro ljubljansko razglednico s poštnim žigom Laibach - Ljubljana 10.05. leta 1910, ki je bila poslana z očetove in mamine poroke v Višnjo Goro; med častnimi gosti pri poroki je podpisan tudi Finžgar. Tako sva se s pisateljem večkrat videla v Trnovem. Presrečna sem nosila v Ljubljani čez Prule in "za gradom" tiste zgodovinske knjige domov. Seveda sem naredila že po poti več "štacjonov", položila knjige na kakšen zidek in jih pregledovala. Tako sem se prvič spopadla tudi z znamenito knjigo Finžgarjevega predhodnika, župnika v Trnovem, Ivana Vrhovnika, Trnovska župnija v Ljubljani. To so leta 1991 zopet izdali - veliko dragocenost za današnji čas!

Ko smo že pri Kroniki slovenskih mest, pred menoj leži na osameli poletni mizi zadnja številka Kronike, ki ji je oče še botroval pred smrtjo: leto 1936, letnik III., št. 1. In kaj najdem v njej? Dolarjev članek o našem višenjskem novinarju Antonu Tomšiču, v rubriki "Umrli" pa fotografije Josipine Kozakove in notico Josipina Kozakova, umrla 6. marca, lastnica Štrajzelne gostilne, znanega zbirališča meščanov in politikov.

Ta gostilničarka je bila po rodu

Kamenčanova (Zupančič) iz Višnje Gore. Poročila je vdovca Kozaka (ali Košaka), lastnika gostilne pri Štrajzelnu na Poljanski cesti v Ljubljani. Imela sta sina Lada Kozaka, od prve, umrle žene, je imel Kozak tudi sina Juša in Ferda, znana pisatelja.

Kadar nas je v svoji visoki starosti še obiskal stari oče iz Višnje Gore, me je mati vselej poslala z visokim belim porcelanastim vrčkom k Štrajzelnovi mami po "župco", saj sta bila s Kamenčano vendar "lancmana" in dobra prijatelja. Take "župce" ni bilo nikjer drugje v Ljubljani, to je bilo splošno znano. Kadar sem bila poslana v tedanjo Licejsko knjižnico na Poljanski cesti v poslopju gimnazije - prav nasproti Štrajzelni čez cesto, sem imela tam drugačna doživetja kakor pri glasnem pisatelju Finžgarju. Vstopila sem tiho, nekaj časa se ni nič zganilo, da bi koga pozdravila. Nekje pod stropom je nekaj zašumelo. Na visoki lestvi prav na vrhu med knjižnimi policami je stal dr. Glonar kakor duh, res pravi knjižni molj. Spomnila sem se imenitne Spitzuegove slike Bchernrum. Včasih je bil v knjižnici tudi dr. Puntar, navadno sta mi naložila knjig, da sem jih komaj vlekla. Do bližjega doma sem morala počivati na jezuitskem zidu, kakor smo rekli ograji okrog vrta za cerkvijo sv. Jožefa. Vsako knjigo sem si tako "privoščila" že po poti. Zdele so se mi zakladi.

Mihaela Zajc

ZAGRADČANI V NOVO OBDOBJE

Marija Zaletel, predsednica KS Zagradec: »Odločili smo se, da bomo oživili kulturno in športno dejavnost v naši krajevni skupnosti.«

V letošnjem letu se je v Zagradcu kar precej spremenilo na bolje. Naj omenimo samo posodobitev ceste in pločnikov na glavni cesti skozi kraj in po kraju samem ter novo bencinsko črpalko.

In sedaj še obnova in posodobitev športnega igrišča, ki služi šolarjem, pa tudi vsem krajanom krajevnne skupnosti Zagradec.

Slovesne otvoritve 16. avgusta so se udeležili številni krajan, ponosni na svoje delo, saj so v obnovo igrišča vložili poleg sredstev tudi številne ure prostovoljnega dela.

Predsednica Krajevne skupnosti

Na otvoritvi so zaplesali Krčani. Morda bodo čez leto ali dve tako plesali tudi domačini.

Zagradec, gospa Marija Zaletel, je v svojem pozdravnem govoru povedala, da naj bi bila obnova igrišča začetek oživljanja kulturne in športne dejavnosti v krajevni skupnosti Zagradec.

V kulturnem programu so sodelovali plesalci folklorne skupine s Krke ter oktet lovske družine Suha krajina.

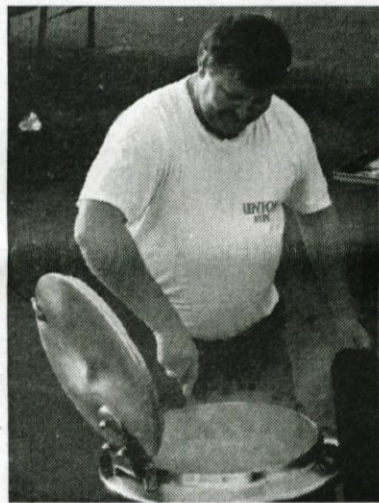
Otvoritve sta se udeležila tudi ravnateljica osnovne šole Stična, gospa Marinka Piškur in tajnik ivanške občine, gospod Vinko Blatnik, ki je v nagovoru pohvalil krajan, predvsem tiste, ki so s prostovoljnim delom prispevali k obnovi igrišča. Zaželel jim je, da bi bili še naprej tako zagnani pri posodabljanju svojega kraja. Predsednica krajevne skupnosti se je zahvalila občini Ivančna Gorica in

Osnovni šoli Stična, ki sta prispevali 330 tisoč tolarjev, in kot je povedala, so bili samo stroški za vgrajeni material kar 800 tisoč tolarjev.

Na koncu je izrazila pričakovanje, da bodo, posebej mladi, še naprej namenili del prostega časa prostovoljnemu delu v krajevni skupnosti, pa tudi oživljanju kulturnega in športnega življenja, za kar so sposobni in to tudi zmorejo.

Po slovesnosti so pripravili družabno prireditev, katere izkupiček bodo namenili nakupu športne opreme in poravnavi dosedanjih stroškov obnove.

A.A.

Krajevna skupnost je vse pogostila z odličnim golažem.

Nekaj s svojega bogatega repertoarja so zapeli lovci Suhe krajine.

KAR DVA NOVA GASILSKA AVTOMOBILA

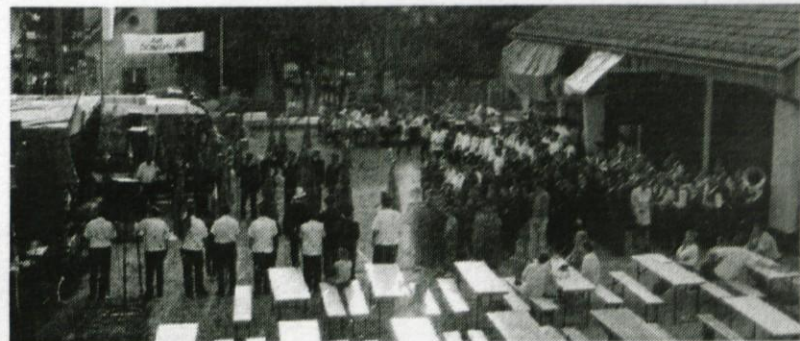
Velik in pomemben dan je bil to za gasilce Hudega oziroma Ivančne Gorice. Prevzeli in krstili so kar dva sodobna gasilska avtomobila in s tem proslavili 45-letnico obstoja Društva. Prireditev se je začela s parado gasilcev in gasilskih vozil številnih domačih pa tudi gasilskih društev iz sosednjih občin.

Slovesnosti, ki se je potem odvijala pred gasilskim domom, so prisostvovali poleg številnih krajanov tudi predstavniki Gasilske zveze Slovenije, pa občinske gasilske zveze, župan občine Ivančna Gorica in predsednik KS Ivančna Gorica.

Številni govorniki so pozdravili proslavo obletnice, pohvalili delo gasilskega društva in izrekli priznanje posameznikom, ki so za ta razvoj največ prispevali.

Razdelili so tudi številna priznanja, plakete in medalje. Naj omenimo le veteranska priznanja in srebrne medalje.

A.A.

Potem so se vsi poveselili na za take primere obvezni gasilski veselici. Dobiček od takih veselici je praktično edini vir sredstev za nabavo nove gasilske opreme. Tudi tokrat so ga na Hudem namenili za dodatno posodobitev svojih novih vozil.

A.A.

In to sta ti dve žrtvi; pripravljaj jih je mojster Ljubo, preden sta slastni končali med zbranimi Sušičani.

DVE ŽRTVI RAZSVETLJAVE NA SUŠICI

Ob zvokih harmonike Kapičevega Korla in ob navzočnosti vseh prebivalcev vasi je župan Jernej prerazrezal trak, potem pa prižgal luči. »Luč pomeni napredek,« je ob tej priliki med drugim dejal župan.

Redkokdaj vidite Sušičane tako razigrane in zadovoljne, kot so bili zadnjič, na zaključnem pikniku ob otvoritvi vaše razsvetljave.

Na dvorišču Jožeta Kralja se je zbrala praktično vsa vas. Nestrpnost so pričakovali župana Jerneja Lampreta, ki naj jim bi prvič prižgal luči, ki bodo odslej razsvetljevale to, sicer precej odmaknjeno, a prijazno vasico pri Muljavi. Ob tem pa je že dišalo, dišalo tako, da so mnogi le stežka požirali slino.

Zadovoljstvo vaščanov je bilo še toliko večje, ker so vsa dela opravili

praktično čisto sami.

Začeli so meseca maja. Sami so opravili izkope, sami naredili drogove za luči, sami so tudi vse povežali. Tudi napravo, ki zvečer sama prižiga vseh devet luči v vasi. Imajo med seboj pač ljudi, ki so usposobljeni in kvalificirani za to.

Luči pa niso vse, kar so postorili letos. Razširili in utrdili so 650 metrov dolgo cesto med Malimi Kopoljami in Sušico. Letos so jo utrdili, polaganje asfalta načrtujejo za naslednje leto. Potem se bo na Sušico z obeh strani prišlo lepo po asfaltu.

Ne samo mlade, tudi starejše je razgrela harmonika.

In to sta ti dve žrtvi; pripravljaj jih je mojster Ljubo, preden sta slastni končali med zbranimi Sušičani.

Naši olimpijci

Kot ste lahko prebrali v prejšnji številki Klasja, je bilo na olimpijskih igrah v Atlanti tudi nekaj "Ivančanov", ki so tam imeli še kako pomembno vlogo. Glavni ataše slovenske odprave je bil Louis Lobe, ki je rojen Zagradčan (priznam, da tega nisem vedel, sicer bi to napisal že v prejšnjem članku), dr. Marko Ilešič (naš vikendaš) je bil vodja naše odprave, Borut Javornik s Krke pa trener naših kanuistov na divjih vodah. Prav z njim pa sem naredil obljubljeni intervju.

Borut, po čem si boš najbolj zapomnil te olimpijske igre?

Zelo me je impesionalen nastop g. Leona Štuklja na slovesni otvoritvi OI, ravno tako pa si bom seveda zapomnil osvojitve srebrne kolajne "našega" Andraža Vehovarja.

Pred 4 leti si na OI v Barceloni tekmoval sam, sedaj pa si bil v vlogi trenerja. Vidiš med tema dvema vlogama kakšno razliko?

Razlike nedvomno obstajajo. Predvsem se mi zdi, da lahko sedaj, kot trener, veliko podrobneje opazujem in tudi zaznam psihofizične občutke pri tekmovalcih pred pomembnimi tekmami, kot sem jih mogoče prej, ko sem bil še sam tekmovalec. Mislim, da je poznavanje dogajanja v glavah njihovih športnikov zelo pomembna sposobnost trenerjev, še bolj važno pa je, če znajo v takšnih situacijah tudi pravilno ravnati. Sedaj se kot trener v te stvari veliko bolj poglobljam, saj vem, kako zelo pomemben je dober kontakt in seveda medsebojno zaupanje med trenerjem in tekmovalcem v takšni situaciji, kot je nastop na olimpijski tekmi.

Je ta dober kontakt in medsebojno zaupanje med temovalcem in trenerjem po tvojem mnenju najbolj važna stvar, da se doseže vrhunski rezultat na takšni tekmi, ki je samo enkrat na štiri leta in zato toliko bolj pomembna?

Za vrhunski rezultat je potrebnih veliko stvari. Vendar je treba vedeti nekaj: telesna priprava je bolj ali manj znana. Pri nas je mogoče 20 - 25 kajakašev ali pa kanuistov, ki so v špiči in so približno enako dobro telesno pripravljeni. Tudi tehnično znanje letih je na približno enaki ravni. Tu je psiha tista, ki odloča.

Res je zelo težko tako pripraviti tekmovalca, da bo ravno na eni tekmi v sezoni "eksploziral", kot mi temu rečemo. Za kajakaše in kanuiste pomeni olimpijska tekma še večji psihični pritisk kot za nekatere druge, npr. atlete, košarkarje, nogometaše...

V omenjenih in še nekaterih športnih panogah se vrti ogromno denarja, kar za nas ne velja. Atleti dobijo kar precej denarja z nastopi na raznih mitingih, tako da si že s tem zagotovijo denar za nadaljnje nastopanje in celo življenjsko eksistenco. Za kajakaše in kanuiste pa je ravno olimpijska tekma priložnost, kjer si lahko z dobrim rezultatom (to je seveda medalja) zagotoviš mirno nadaljevanje kariere in kvalitetne treninge. Ravno tega pa se pred tako tekmo ni preveč dobro zavedati. Enostavno ne smeš razmišljati o tem. To pa zmorejemo samo psihično močne osebnosti. Psihično močno osebnost pa se da z ustreznim tretmajem tudi izgraditi, če tekmovalec sodeluje z dobrim psihologom in seveda dobrim trenerjem. Jaz sem se v Atlanti prav čudil ravno Andražu, ki se je kako uro pred nastopom lahko toliko sprostil, da je celo zaspal. Malo je zadremal celo med obema vožnjama. Ravno v tem pa je skrivnost uspeha. Ljudi, ki znajo osvajati kolajne na velikih tekmah, ni veliko. Rezerve so pa predvsem v človekovi psihi.

Kako pa so se odrezali tvoji tekmovalci - kanuisti?

S svojimi tekmovalci - kanuisti sem v letošnjo sezono zelo zadovoljen, če izzamem ravno olimpijsko tekmo. So še zelo mladi, saj ima najstarejši Simon Hočevar šele 22 let, ostali Terdič, Stevanovič, Linke in drugi, so še mlajši. V tej sezoni so precej napredovali in v svetovnem pokalu dosegli že zelo lepe uvrstitve. Kar zadeva samo olimpijsko tekmo, pa je tako: Simon je bil v širšem krogu favoritov za kolajne, a je žal podlegel bremenu pomembne tekme. Vendar nič ne de, je še zelo mlad, tako da bo gotovo še imel priložnost tudi na olimpijskih tekmah. Od Terdiča pa tako in tako nismo pričakovali čudeža. Seveda pa se bomo vsi skupaj iz tega spodrsjaja gotovo veliko naučili.

Zakaj si se po uspešni tekmovalni karieri, v kateri si med drugim osvojil tudi kolajno na svetovnem prvenstvu, sploh odločil za trenerski poklic?

Iskreno rečeno, sploh nisem nameraval postati trener, saj nisem imel za to niti finančnih razlogov niti nisem čutil potrebe, da bi moral na ta način potrjevati svoje športne kvalitete. Za to sem se odločil iz preprostega razloga, ker je nekaj mojih tedanjih mlajših sotekmovalcev (predvsem Boštjan Žitnik - kmalu po OI v Barceloni, kjer je v zadnjih vratih zapravlil srebro, je končal kariero zaradi težav s srcem - in pa Simon Hočevar) izrazilo veliko željo, da bi jaz postal njihov trener. Direktorju Kajakaške zveze Slovenije tako ni

preostalo drugega, kot da mi ponudi to delovno mesto, ki sem ga po premisleku tudi sprejel. Moram pa reči, da pa mi je sedaj to delo svojevrsten izziv, ki me kot človeka nedvomno bogati.

Si tudi turistični delavec in oče mlade družine. Koliko časa še nameravaš delati takole na dveh oz. celo treh tirih?

Sedaj sem predvsem na enem tiru - trenerskem, ker je to taka stvar, ki zahteva celega človeka. Vsaj jaz jo tako jemljem. Vendar tudi turizem ne trpi; malo k temu pripomorem jaz, v glavnem pa moja žena in dva kajakaška pomočnika, ki res dobro skrbijo, da je vse tako, kot mora biti.

Na kajakaški zvezi so mi sedaj ponudili delo še za en olimpijski ciklus, vendar moram o tem še temeljito premisliti, saj mi moja firma in družina tudi veliko pomenita.

Slovensko veslanje na divjih vodah sodi v svetovni vrh. Želiš morda ta šport v bodočnosti na Krki kaj bolj vzpodbuditi, da bi morda z njim "zastupil" mladino iz naše občine?

Moram reči, da imam ravno s tem na Krki še velike načrte. Čez nekaj let nameravam na našem travniku ob reki Krki zgraditi moderen rekreacijsko-tekmovalni center za kajakaše z ustreznimi umetno progo, ki bi bila primerna predvsem za mlade tekmovalce in tudi rekreativce. S tem mislim seveda pritegniti tudi mladino iz naše občine, da se pobje seznanijo s tem lepim športom. Resnično bi rad zagotovil vrhunsko ponudbo. Tu bi lahko bila športna tekmovanja, rekreacijske prireditve, mladinske ekipe bi lahko sem hodile na priprave itd. Vse to bi gotovo bilo dobro tudi za turizem na Krki in nasploh v naši občini. Pri tem si želim razumevanja in moralne podpore KS Krka, Turističnega društva Krka in Občine Ivančna Gorica ter seveda sodelovanja Kajakaške zveze Slovenije, ki že sedaj izraža podporo tej zamisli. Res bi rad, da bi mi to uspelo narediti.

Bi želel za naše bralce še kaj dodati?

Povedal bi še to, da sem vesel, ker živim v občini Ivančna Gorica, ob prelepi reki Krki, kjer so možnosti za razvoj turizma res dobre. Upam pa, da Krke ne bomo preveč skomercializirali, da bomo podprli strokovnost in kvalitetno ponudbo, ne pa vsakogar, ki bi rad hlatal za denarjem, kar se žal že dogaja na Soči.

Simon Bregar

Tradicionalna nogometna tekma SEVER in JUG v Ambrusu

24. avgusta 1996 je bila odigrana že 11. tradicionalna nogometna tekma SEVER : JUG. Razmerje zmag pred letošnjo tekmo je bilo 9:1 za Sever. Ta rezultat je tudi vplival na zatišje pred tekmo. Skrajno redki so bili tisti, ki so verjeli, da lahko ekipa Juga presenetijo ekipo Severa, za katero igrajo Robert in Emil Bradač, Jože, Slavko in Tone Hrovat, Franc Žnidaršič in Jože Hočevar. Le-ti tvorijo tudi ogrodje ekipe BIFE PRI MATJAŽU, ki nastopa v malonogometni ligi v Ivančni Gorici.

Vendar čisto mirno pred tekmo vseeno ni bilo. Selektor Juga najprej nikakor ni hotel slišati, da bi igral igralec Severa, ki je od lanskega leta spremenil naslov stalnega prebivališča. Razprava je bila zelo vroča, tako sta bili izrečeni in kasneje napisani 2 pravili:

1. Meja je Hočevarjeva hiša št. 11, ki se razdeli. En igralec gre na sever, drugi na jug.

2. Za ekipo Severa (Juga) lahko igra vsak, ki je kdajkoli živel na severnem (južnem) koncu Ambrusa, ne glede na to, ali je zamenjal stalno bivališče ali ne.

Ker je tudi na jugu kar nekaj takih primerov iz točke 2, se je polemika okrog tega podela. Selektorja obeh ekip in igralci pa so vso pozornost posvetili sami tekmam.

In kako je bilo tisto sobotno popoldne?

Organizacijski odbor je poskrbel, da so se trije odojki zavrteli že ob petih popoldne. Če se je tedaj kdo peljal mimo igrišča, je lahko opazil praznično razpoložene ljudi, ki so se zabavali v prijetnem ambientu. Tribune igrišča, ki jih bo potrebno v prihodnosti obnoviti in razširiti, so se že pol ure pred tekmo začele polniti. Bližala se je pol deveta ura, vzdušje je bilo vse boljše.

Tekmo je sodil Brane Hočevar, predsednik KS Ambrus, sicer sam dober nogometaš. Po nekaj minutah zamude se je tekma začela. V uvodu je bilo več "otipavanja" kot same igre, kljub temu pa je ekipi Juga uspelo doseči prekrasen zadetek, ki je navijačice z juga dvignilo na noge. V nadaljevanju tekme je Sever prevzel pobudo, imel več časa žogo v posesti, le žoga nikakor ni hotela v gol. V protinapadu pa je sledil hladen tuš za severaše. 2:0 za Jug. Takrat so se simpatizerji Juga prvič začeli na glas spraševati: "Kaj pa, če letos rata?"

Začetek druge tretjine je obetal še zanimivejšo tekmo, saj je Sever kmalu znižal na 1:2. Izenačenje je bilo v zraku, le igralci Juga nikakor niso hoteli narediti napake. Igrali so kot v transu, kar je bila zasluga temperamentnih navijačic. V trenutku premoči Severa je Jug dosegel še dva zadetka in za Jug je bilo na prvi pogled že neulovljivih 4:1 pred začetkom zadnje tretjine. Sever je v začetku močno pritisnil in po nekaj priložnostih znižal na 2:4. Veselje pa ni trajalo dolgo, saj je Jug zopet ušel na tri gole razlike. Pri rezultatu 5:2 ni bilo človeka na južnem delu, ki ne bi verjel v zmago Juga, še posebno, ker je bila njihova igra naravnost blesteča in ni kazalo, da bi igralcem padla motivacija. Igralcem Severa je počasi zmanjkovalo časa, zato so vse svoje sile obrnili v napad. To je kmalu obrodilo sadove, saj so znižali na 3:5. Tedaj je oživela severna tribuna in ni trajalo dolgo, ko se je Sever približal na zadetek zaostanka. Sledil je dramatičen zaključek tekme, ko je Sever poskušal na vse načine izenačiti, vendar se rezultat do zaključnega sodniškega žvižga ni menjal. Tedaj so si oddahnilo igralci Juga in sodnik.

Po tekmah so igralci Severa športno čestitali igralcem Juga za zaslužen zmago in kaj hitro je nastalo veselo razpoloženje. Ob hrani in pijači se je slišal komentar o tekmi še pozno v noč. Zadnji veseljaki so zapustili mesto prireditve šele zgodaj zjutraj, ko se je že danilo in so zvonovi že naznanjali ljudem začetek prve jutranje maše.

Najzaslužnejši pri zmagovalcih so bili: Jernej Hočevar, Jože Novak, Ludvik Škrajnar, Tomi Mišmaš, Tomaž Avgustinčič, Peter Bedene in Jože Muhič.

Ob koncu naj omenim še sponzorje te tradicionalne prireditve.

Glavni sponzor je bila Nova Ljubljanska Banka, poslovalnica Ivančna Gorica, ostali pa Avtoprevoznik Novak, Ciril Muhič s.p., Bife pri Matjažu, Avtoprevoznik Vinko Papež...

Vsem se še enkrat zahvaljujemo, ker so pripomogli k izjemnemu dogodku, ki nam bo ostal še dolgo v lepem spominu.

J.H.

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje p.o.
taborska 3, 61290 grosuplje

UREDIMO VAM KUPOPRODAJO VAŠE NEPREMIČNINE

- CENITEV NEPREMIČNINE
- UREDITEV DAVČNIH OBVEZNOSTI
- SKLENITEV KUPOPRODAJNE POGODBE
- ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS

PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE PROSTORE

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

Predstavljamo vam športna društva :

Športno društvo Krka

Športno društvo Krka smo ustanovili 29. 11. 1991, na pobudo nekaterih krških športnikov, ki smo se takrat ukvarjali predvsem z malim nogometom. Pri ustanavljanju so se nam pridružili še kajakaši, ki so bili dotlej formalno pod okriljem turističnega društva, ki pa takrat ni delovalo. Ob ustanovitvi smo tako imeli dve sekciji : sekcijo za mali nogomet in sekcijo za kajak in kanu na divjih vodah. Namen prvih je bil, da na Krki čimprej zgradimo novo asfaltno igrišče za večnamensko uporabo ter da mali nogomet in šport na Krki nasploh zaživi še bolj, kot je to bilo takrat. Želja kajakašev pa je bila predvsem, da bi vsakoletni spust po Krki postal velika in odmevna športno-rekreacijska prireditev. Ob tem ne gre prezreti dejstva, da je Kajak-kanu sekcija Športnega društva Krka imela leta 1992 na olimpijskih igrah v Barceloni tudi svojega tekmovalca Boruta Javornika, ki je tedaj formalno prestopil iz KKK Ljubljana k ŠD Krka. Seveda si ŠD Krka pri njegovih uspehih ne pripisuje nobenih zaslug, je pa res, da se je Borut navdušil za veslanje prav na Krki.

Če sedaj pogledamo nazaj, lahko ugotovimo, da smo svoje cilje uresničili. Na Krki imamo lepo večnamensko asfaltno igrišče, ki ga čaka še nekaj dodelav, po igrišču pa se podi vse več otrok in odraslih, kar je zelo

dobro. Ob tej priložnosti se moram kot predsednik ŠD Krka še enkrat zahvaliti KS Krka, ki je moralno in finančno podprla zamisel o izgradnji igrišča. Ravno tako bi se rad zahvalil članom ŠD Krka, predvsem tajniku Jožetu Mišmašu in še nekaterim drugim, ki so svojim delom pripomogli k izgradnji igrišča. Tudi člani Kajak-kanu sekcije, ki jo vodi Miran Slana, se lahko pohvalijo s tem, da je njihova prireditev Veslaški spust po Krki dobila že prav velike razsežnosti, saj se je letos spusta udeležilo že več kot 200 veslačev, ki so s to domačo prireditvijo vedno zelo zadovoljni.

Ostali pa nismo samo pri veslanju in malem nogometu. Predlani so se nam pridružili še igralci namiznega tenisa, ki jih vodi Jože Kozinc. So zelo dejavni, imajo redno vadbo dvakrat tedensko, dosega pa tudi zelo dobre rezultate.

Ko smo že pri rezultatih, je potrebno povedati, da se ŠD Krka ukvarja izključno s športno rekreacijo, kljub temu, da imamo v društvu tudi otroke in mladino. Nastopamo na športno-rekreativnih tekmovanjih in prireditvah predvsem v okviru naše občine ali na medobčinskih prvenstvih. Udeležimo pa se tudi kakšnega tekmovanja izven tega območja. V okviru tega dosegamo zelo dobre rezultate, saj je bila npr. lani namiznoteniška ekipa najboljša v

občini, ekipa malega nogometa pa druga v občini.

V prihodnje si želimo, da bi v redno športno aktivnost pritegnili čimveč ljudi, tako mladih kot starejših, saj se zavedamo, kako pomembno vlogo ima danes šport v življenju ljudi. Če je za starejše šport predvsem stvar, pri kateri se sprostijo, krepijo in družijo, pa je pri mladih in otrocih zelo pomembno sredstvo vzgoje, trošenja odvečne energije, samopotrjevanja, predvsem pa je pomembno, da otroke "zastropimo" s športom, glasbo in kulturo nasploh, zaradi tega, ker je žal vse več štrpanj, na katere mladi vse prehitro zaidejo (alkohol, tatvine, mamila...). Zato nameravamo v prihodnosti delovanje našega društva še razširiti. Prav kmalu bomo ustanovili sekcijo za žensko športno rekreacijo, v prihodnosti pa bi bilo dobro, če bi na Krki ponovno zaživel balinanje, ki smo ga v preteklosti že imeli (za to je že nekaj interesa). Lahko pa bi imeli tudi planinsko sekcijo. Če vsemu temu dodamo še namero B. Javornika, da naredi umetno slalomsko progo za kajak in kanu na divjih vodah, ki bi bila namenjena predvsem mladim, potem se ni bati, da šport na Krki ne bi zaživel v polni meri.

Predsednik ŠD Krka : Simon Bregar

Vpiši

Poizkusi

In

Spoznaj

Karate je veliko več kot športna disciplina samoobrambe. Ob tem športu se privzgaajo disciplina, vztrajnost in odločnost, kar je nujno potrebno za doseganje življenjskih ciljev. Ob tem je potrebno poudariti, da se posvečamo predvsem promociji zdravega načina življenja mladih in najmlajših, ki imajo zaradi vplivov okolja veliko možnosti, da stopijo na stranpota. V SANKUKAI KARATE KLUBU Ivančna Gorica omenjene pozitivne lastnosti gojimo že zavidljivih 19 let.

Ravno sedaj vpisujemo nove člane in članice, dečke in deklice, v začetni tečaj SANKUKAI KARATEJA. Vpišete se lahko vsak torek in četrtek ob 19. uri v telovadnici ŠC Ivančna Gorica, do 24. septembra.

SANKUKAI KARATE KLUB

Ivančna Gorica

3. MESTO NA EVROPSKEM PRVENSTVU V KOŠARKI NA VOZIČKU

Slovenska reprezentanca je na nedavnem evropskem prvenstvu v Ljubljani zasedla 3. mesto in se tako uvrstila med deset najboljših reprezentanc v Evropi, ki se bodo prihodnje leto v Madridu potegovala za prvih pet mest, ki vodijo na svetovne igre ali GOLD CUP, kot se prvenstvo imenuje. Potekalo bo v mestu Sidney. Avstralija je tudi organizatorica naslednjih olimpijskih iger leta 2000.

Prvenstvo je potekalo po turnirskem sistemu. Bili sta dve skupini. V naši so bili poleg Slovenije še Belgija, Litva, Turčija, Rusija in Švica. Naša reprezentanca je začela zelo suvereno. Na otvoritveni tekmi smo po trdem boju premagali Rusijo, naslednji dan Litvo, tretji dan pa Švico (ki je bila velik favorit za Madrid). Vendar je bila igra živcev in publika na naši strani, tako da nam je bila tesna razlika v prid. Četrty dan smo obrnili še Turke, peti dan pa je bil prvi hladen tuš za našo reprezentanco, saj smo izgubili z Belgijo, ki je takoj izkoristila primat v naši skupini. V soboto smo igrali s prvo ekipo nasprotnne skupine, z Izraelom. Po najlepši tekmi, kot jo je poimenoval prijatelj in dolgoletni spremljevalec

košarke na vozičkih, sicer športni novinar na nacionalni televiziji, se je tudi športna sreča malo obrnila od nas. Tudi najlepša tekma in velika podpora gledalcev ni pomagala, da bi dobili to tekmo. Z razliko sedmih točk smo izgubili proti bodočim evropskim prvakom na tem prvenstvu.

Tako smo zadnji dan igrali za tretje mesto z reprezentanco Češke in jo brez večjih težav premagali s 53:37 in se tako uvrstili med elito evropskih reprezentanc košarke na vozičkih.

Ker sem v tem informativnem kronološkem pregledu večkrat omenil publiko, ki je bila, lahko rečem, naš šesti igralec, bi se vsem bralcem Klasja in občanom, ki pa jih ni bilo tako malo, v imenu slovenske reprezentance in svojem imenu zahvalil za podporo, ki so nam jo izkazovali bodisi z obiskom v hali Tivoli ali s spremljanjem preko TV zaslonov, in nam tako pomagali do uspeha, ki smo ga tudi z njihovo pomočjo dosegli.

Dane Kastelic

PREDVIDIMO!

Otroci na poti v šolo pridobivajo nove izkušnje o prometu. Zagotovimo jim, da bo ta pot varna in bodimo pozorni tudi zaradi njihove neizkušenosti, igrivosti in razposajenosti.

OTROCI SO NA CESTI NEPREDVIDLJIVI:

- ☺ Na dogajanje okoli sebe gledajo z manjše višine kot odrasli, zato vidijo manj. Imajo ožje vidno polje, slabše zaznajo gibanje in težje določijo, od kod prihaja zvok.
- ☺ Njihova sposobnost predvidevanja je zaradi neizkušenosti manj razvita - niso sposobni realno presoditi oddaljenosti in hitrosti vozila ter razdalj med vozili.
- ☺ Mislijo, da se avto lahko ustavi na mestu in da jih voznik vidi, če oni vidijo vozilo.
- ☺ Odločitve uresničujejo tisti hip, ko se jih domislijo, brez premisleka.
- ☺ Njihovo pozornost usmerja radovednost in dogajanje okoli njih, manj pa razum.

Vozimo pametno!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu / Republika Slovenija

PREMALO NAS JE, DA BI UMIRALI NA CESTI!

ŽEJNI ŠAHISTI

Večkrat se naši šahisti zberejo na terasi Krjavljevega hrama in odigrajo kakšno partijo. Seveda žeje ne trpijo in tako smo jih eno od nedelj zalotili, da so si na teraso prinesli kar svoje pivo. Očitno se niso menili za to, da je bila gostilna zaradi dopusta zaprta. Pa na zdravje!

Prvi orač med svetniki

Na nedavnem regijskem tekmovanju oračev v Ivančni Gorici je Jože Glavič, tudi občinski svetnik, dokazal, da je najboljši orač med ivanškimi svetniki.

Če pa upoštevamo, da je tekmoval s »predpotopnim« traktorjem in plugom, njegovi tekmeci pa z najsodobnejšimi dosežki tehnike, je njegov rezultat vreden vse pohvale.

Tudi s skromnimi sredstvi je mogoče marsikaj doseči.

A.A.

PONEKOD BO ZAZVONILO ŽE LETOS

V začetku avgusta je bil na Županstvu v Ivančni Gorici sestanek s predstavniki Telekomoma. Ni bil to prvi sestanek in prav gotovo ne zadnji. Minili bosta najmanj še dve leti, da bodo telefonski priključek v naši občini dobili vsi tisti, ki si ga želijo.

Kot sta povedala predstavnika Telekomoma, je osnovni problem denar (in to zaradi prenizke cene impulza).

Sicer pa bodo letos, po njihovi izjavi, v razširitev in posodobitev telefonije v Sloveniji investirali 22 milijard tolarjev. Celotna investicija v ivanški občini pa naj bi veljala nekaj več kot 500 milijonov SIT.

Kakšno je današnje stanje?

Telefonska centrala	zmogljivost	izkoriščenost
Višnja Gora	200	200
Ivančna Gorica	1 992	1 315
Šentvid pri Stični	200	194
Krka	200	200
SKUPAJ	2 592	1 909

Število prebivalcev: 12 451 - gostota priključkov torej 15 priključkov na 100 prebivalcev.

Predvidene priključitve telefonskih central v letu 1996

telefonska centrala	zmogljivost	rok priključitve
Višnja Gora	1 680	oktober
Kriška vas	480	november
Krka	480	december
Gorenja vas	240	september
Muljava	240	avgust
SKUPAJ	3 120	

Načrtovano za leto 1997

Postavitev avtomatskih telefonskih central (ATC)

Šentvid pri Stični	960 priključkov
Dob	480 priključkov
Temenica	480 priključkov
Stična	480 priključkov
SKUPAJ	2.400 priključkov

Kaj pa v letu 1998?

Ambrus	480 priključkov in
Zagradec	960 priključkov
SKUPAJ	1.440 priključkov

Območja posameznih predvidenih telefonskih central

Centrala v Gorenji vasi
(240 priključkov) pokriva naslednje vasi:

Bojanji Vrh, Gorenja vas, Lučarjev Kal, Male in Velike Kopolje, Malo in Veliko Črnelo, Polje, Sušica in Trebež.

Centrala na Muljavi
(240 priključkov) pokriva naslednje vasi:

Muljava, Velike in Male Vrhe, Mevče, Obrh, Oslica, Potok

Centrala v Stični
(480 priključkov) pokriva naslednje vasi:

Dobrava pri Stični, Debeče, Goričica, Gabrje pri Stični, Metnaj, Mala Goričica, Mekinje nad Stično, Obolno, Osredok nad Stično, Pristava pri Stični in Svinjska vas.

Pri letošnjih rokih priključitve je treba računati na zamude zaradi dolgotrajnega slabega vremena in zaradi

težav, ki jih povzročajo posamezni lastniki parcel, ki izsiljujejo pri podpisu soglasij.

P.S. Gospod Ivan Usenik, vodja investicijsko tehnične službe Telekomoma, ki nam je posredoval zgornje podatke, je še napisal:

»Na odseku ATC Gorenja vas - Male Kopolje je projektiran zemeljski telefonski kabel. Od Malih Kopolj do

naselja Lučarjev Kal ter Sušice in Trebeža pa so predvideni samonosilni nadzemni kabli.

Če občani na teh območjih želijo zemeljski kabel, bi morali prispevati stroške razlike med zemeljsko in nadzemjsko izvedbo.«

Nismo pa še izvedeli, kakšna je ta razlika in koliko bi se povečala cena priključka.

DOLGOROČNA LOKACIJA NOVE KOMUNALNE DEPONIJE ZA OBČINE DOBREPOLJE, GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA

Vprašanje, kdaj do nove medobčinske komunalne deponije, postaja vse bolj aktualno, sorazmerno bližini roka, ko poteče obratovalno dovoljenje deponiji na Stehanu, to je 1.5.1997. Kaj je do sedaj že narejene-ga?

Javno komunalno podjetje Grosuplje je z vsemi tremi občinami letos spomladi podpisalo pogodbo o pripravi predhodnih in izvedbenih del za novo centralno deponijo komunalnih odpadkov. S pogodbo smo se zavezali, da bomo v imenu občin in na njihov račun izvedli predhodna in pripravljala dela za novo centralno deponijo komunalnih odpadkov. Pri iskanju lokacij in izgradnji nove deponije pa bomo upoštevali evropske standarde, kar pomeni minimalno oddaljenost od naselij, ki znaša vsaj 300 m, vodotesno tesnjenje dna deponije in popolni zajem ter odvoz izcednih voda.

Do danes smo skupaj z zunanjimi institucijami in posameznimi strokovnjaki, poznavalci lokalnih značilnosti, proučili hidrološke razmere in geološko sestavo tal na potencialnih območjih in ob

upoštevanju še drugih makrolokacijskih kriterijev, kot so poseljenost - oddaljenost naselij od lokacije deponije- lega deponije glede na večja urbana območja, dolžina transportnih poti in prometne dostopnosti, opredelili tri potencialne lokacije, ki so primerne za izgradnjo deponije. Vse tri lokacije so gozd in ležijo ob stari regionalni cesti Grosuplje - Višnja Gora.

Prva lokacija, »Špaja dolina«, ki je primerna za gradnjo deponije, leži na meji med občinama Ivančna Gorica in Grosuplje, obsega pa dva kraka zgornjega dela Špaje doline. Dno doline je pokrito z glinenimi nanosi - vodonepropustna do slabo vodoprepustna tla, lokacija nima vpliva na varovana območja vodnih virov, ugodne so prometna dostopnost in zadostne kapacitete za dolgoročno lokacijo, primerna je reliefnost za gradnjo deponije.

Druga lokacija, »Mačkovka - Gavge«, leži vzhodno od lokacije Špaja dolina na drugi strani prevala, kjer poteka regionalna cesta in predstavlja tudi razvodnico vodozbirnega območja. Dno doline je slabo

vodoprepustno - glineni in gruščeni nanosi-lokacija leži v širšem vplivnem območju zajetja Gavge za Veliko Loko. V primeru izbora te lokacije bo treba zagotoviti nadomestni vodni vir, sicer pa ima lokacija ugodno prometno dostopnost, primerno reliefnost in zadostno prostornost.

Tretja lokacija, »Brce«, predstavlja jugozahodno pobočje hriba Brce med regionalno cesto Grosuplje - Višnja Gora in krajevno cesto na Spodnje Brezovo, na severovzhodni strani pa sega do razvodnice, ki poteka nekako po meji gozda in ostalih kmetijskih površin. Pobočje hriba je prekrito z bogatim glinenim nanosom - vodonepropustna do slabo vodoprepustna tla, lokacija nima vpliva na varovana območja vodnih virov.

Dodatne mikrolokacijske preveritve (podrobnejši izračuni kapacitet, idejne rešitve konstrukcij posameznih deponij s faznostjo izgradnje, možne rešitve odvodnjavanja izcednih vod, odplinjevanje, dostopnost ipd. še potekajo. Do meseca septembra, ko bodo potekale predstavitve lokacij širši javnosti (krajem in občinskim svetom), bodo opravljeni tudi infor-

mativni razgovori z lastniki zemljišč.

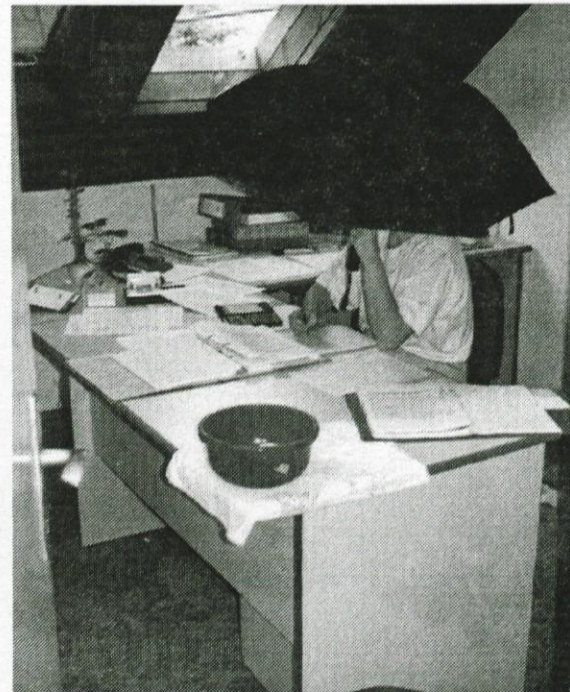
Ocenjujem, da kljub časovni stiski potekajo priprave za novo komunalno deponijo dovolj hitro, da bo možno v letošnjem letu določiti dolgoročno lokacijo. Obljuba bivše občine Grosuplje, da v letu 1997 prekine odlaganje na Stehanu, in prostorska

omejenost obstoječe lokacije - deponija bo namreč zapolnjena skladno z ureditvenim načrtom, nam določata čas in naloge za čim hitrejši izbor in izgradnjo nove deponije.

Javno komunalno podjetje Grosuplje

v.d.direktor Janez Skarlovnik

Občinska streha ima luknje

Zaposleni na Županstvu občine Ivančna Gorica se morajo navaditi na marsikaj. Tudi na to, da imajo vsaj en dežnik stalno v svoji pisarni. Nikoli namreč ne veš, kdaj in kje bo streha častljivo stare, včasih Rojčeve hiše, spustila vodo. Skoraj ob vsakem deževju vsaj nekje zamaka. Povejmo še to, da je hiša last Krajevne skupnosti Ivančna Gorica in ima Županstvo prostore v njej le v najemu.

JESENSKA OČIŠČEVALNA AKCIJA!

Jesenski dnevi že trkajo na vrata. Spomladanska očiščevalna akcija, katere pobudnika sta bila Turistično društvo Grča iz Lučarjevega Kala in Uredništvo Klasja, pod delovnim naslovom OČISTIMO OBČINO, je po oceni tistih, ki so vsaj delno spremljali pobudo, le deloma uspela. V nekaterih KS so bili bolj, v drugih manj uspešni. Odpravili so nekaj črnih odlagališč, povečalo se je število kontejnerjev za smeti, manj je bilo diverzanstkega odlaganja kosovnega materiala in odpadkov.

Če ugotavljamo, da spomladanska očiščevalna akcija ni povsem uspela, potem skušajmo to nadoknaditi z jesensko.

Odbor za vodenje očiščevalnih akcij v okviru naše občine in Turistične zveze Ivančna Gorica zato predlaga vsem KS in turističnim društvom, da se še enkrat spoprimejo z odpravo črnih odlagališč ter odvozom drugega odpadnega materiala.

V pomlad in poletje smo torej vstopili brez nepotrebne navlake in zakaj ne bi bil tako lep tudi vstop v našo jesen in zimo.

Potrudimo se, saj moramo v pretežni meri odpravljati naše lastne grehe!

Avgust Likovnik

DELO V TURISTIČNEM DRUŠTVU IVANČNA GORICA

Sredi avgusta je imel upravni odbor društva prvo sejo, odkar je bilo na spomladanskem občnem zboru izvoljeno novo vodstvo. V novem upravnem odboru sedaj delajo: Ljuba Štrubelj - predsednica, Marinka Mišič - tajnica, Andreja Ovnik - blagajničarka in člani: Marija Kumalič, Renata Laznik, Ivan Motnikar in Leopold Sever. V upravni odbor pa so bili izvoljeni: Franc Kalar, Slavko Medved in Stanko Klemenčič.

Odbor je pregledal delo društva v letošnji sezoni. Izpeljali so predvsem

dve akciji: kolesarski izlet po stari rimski cesti do Dvora in sprejem Valvasorjeve konjenice v Ivančni Gorici. Obe prireditvi sta, kljub pomanjkanju tovrstnih izkušenj, sorazmerno dobro uspeli.

V letošnjem letu ima društvo pred seboj še eno nalogo - organizacijo svečanosti ob 200-letnici rojstva Miha Kastelica. Prireditve bo 13. septembra v Gorenji vasi, pesnikovem rojstnem kraju. Priprave na slovesnost že tečejo.

Leopold Sever

OBNOVLJENA MANDKOVA HIŠA

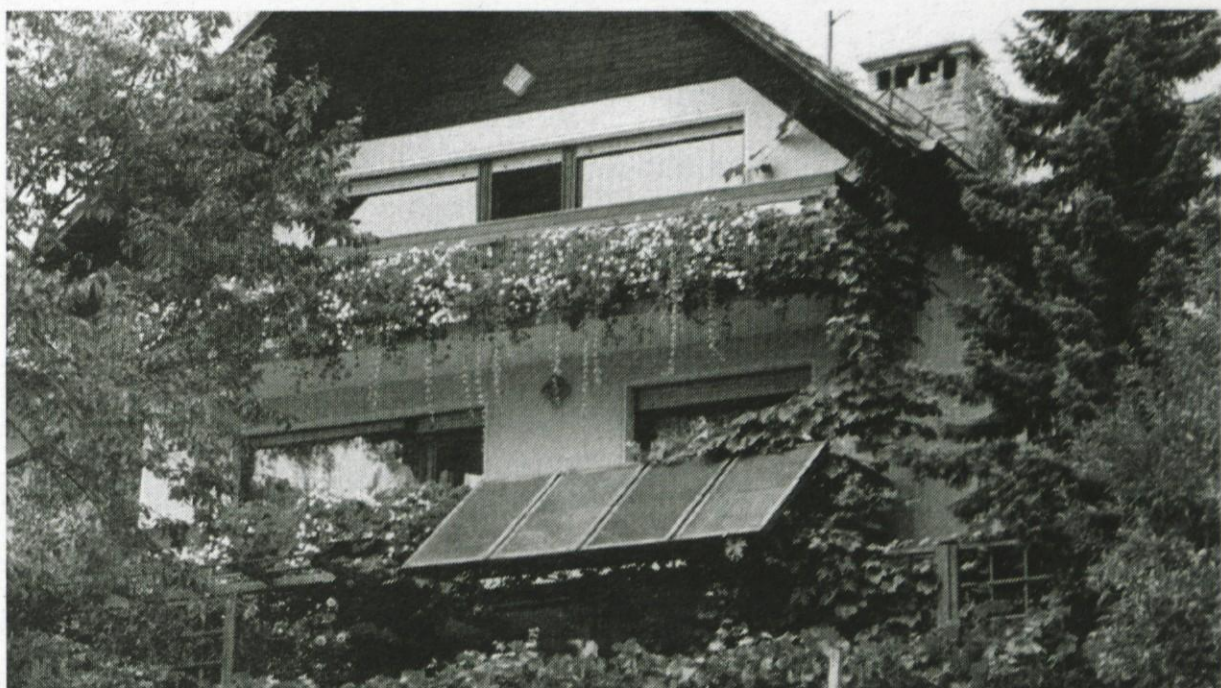

V naših naseljih je kljub nenaklonjenosti časa in ob naši nečimrnosti ostalo še veliko drobnih in manj drobnih zgodovinskih in etnografskih posebnosti. Mednje zagotovo sodi tudi Mandkova hiša v Ivančni Gorici. V njej je bila dolga desetletja znana Mandkova gostilna, ki je nekdanje veljala za gosposko. Obiskovali so jo namreč gostje, ki so se tja pripeljali s kočijami: državni uradniki, trgovci, častniki in druga gospoda, saj je hiša stala ob nekdanji zelo prometni cesarski cesti, ki se je iz Karlovca in Novega mesta vila proti Ljubljani in Trstu. Blatnih in kričavnih furmanov v gostilni niso radi gledali. Ti so imeli v bližini več drugih gostiln s hlevi in prenočišči. V Mandkovi gostilni so se pogosto sestajali tudi veljaki iz širše okolice, kadar so morali sprejeti kako pomembno odločitev. Tako so tam v prejšnjem stoletju, po zelo burni razpravi, določili še danes veljavne meje katastrskih občin.

Hiša je bila v preteklosti večkrat obnovljena. Zadnja opazna obnova je bila opravljena leta 1880. To dokazuje letnica, vdolbena na lepo izklesanem kamnitem portalu na glavnem vходу. Pozneje hiše skoraj niso spreminjali.

Na srečo je poslopje v zadnjem času prišlo v posest ljudem, ki poznajo in cenijo našo gospodarsko in kulturno dediščino. Ti so pri obnavljanju hišne zunanosti kar se da verno ohranili nekdanjo podobo. Želimo jim, da bi imeli srečno roko tudi pri obnavljanju notranjosti in da bi obnovljeno hišo domiselno uporabili v gospodarske namene. Točaj na vzhodni steni kar prepričljivo vabi k hiši. Tudi drugim lastnikom naše kulturne dediščine priporočamo preudarno ravnanje z njo.

Leopold Sever

Cvetje na balkonih in oknih hiš je pri nas že kar navada. Je nekakšna slika gospodarja, še posebej gospodinje. Kar nekakšno tiho tekmovanje je med slednjimi v vsakem kraju, katera bo imela lepše cvetje na oknih. Škoda, da tega kdo, morda občinska turistična zveza, ne ocenjuje in nagraduje. Prav gotovo bi bilo to dodatna vzpodbuda gospodinjam. Naši kraji pa bi bili še lepši in še bolj privlačni. Hiša na sliki, ki smo jo posneli v Ivančni Gorici, prav gotovo ne bi bila daleč od prve nagrade.

A.A.

Kmalu po tistem, ko smo v Klasju kritizirali zaraščenost robov naših cest, so se zbudili komunalci in, čeprav malo pozno, vendar opravili svoje delo (pogodbena obveznost).

Ni nam sicer znano, kaj določa pogodba, prepričani pa smo, da bi travo na cestnih robovih morali kositi večkrat. Le tako bi ti izgledali negovani in lepši.

A.A.

Na Nogradu nad Stično je že pred leti ostala prazna Fajdižnikova hiša. Domačija je samevala, dokler je nista pred nekaj leti kupila zakonca Sonja in Rajko Kastelic. Zaradi čudovitega razgleda po dolini, vse do suhokranjskega hribovja, in zaradi sočnih pašnikov v okolici sta se odločila, da bosta posestvo preuredila v turistično kmetijo. Ko smo pred dnevi prišli pogledat sadove večletnega truda, smo imeli kaj videti in kaj pokusiti.

Hiša je domiselno preurejena in dopolnjena za turistične potrebe in za bivališče Kastelčeve družine. Na pašniku se pase več kot sto ovac, v hlevu pa smo videli govedo in svinje, ki jih redijo za hrano gostom. Pri pokušini dobrot iz preurejene Fajdižnikove kuhinje smo spoznali, kaj pomeni hrana iz domačih naravnih virov in pripravljena v domači peči.

Za kmetijo skrbita oba, Sonja in Rajko, pri delu pa izdatno pomagajo vsi štirje "Fajdižnikovi" otroci.

Gospodar Rajko ima za naprej še velike načrte. Predvsem bi rad na kmetiji vzdrževal konje za ježo

NOVA TURISTIČNA KMETIJA

Nova Fajdižnikova domačija

po prelepi okolici tja proti Obolnemu. Gospodinja Sonja pa upa, da bo do prihodnjega leta že imela pripravljena tudi prenočišča za goste. Seveda bo treba še marsikaj drugega postoriti in dokončati na obnovljeni domačiji.

Zato bomo še prišli na ogled: nekaj iz radovednosti, še bolj pa zaradi tistega, kar prihaja iz njihove kuhinje.

Leopold Sever

OBVESTILO PREBIVALCEM OBČINE IVANČNA GORICA

V skladu s programom dela Centra za socialno delo in da bi se približali občanom, bomo od 1.10.1996 dalje

vsak torek od 8. do 12 ure

zagotovili prisotnost strokovnega delavca na sedežu Občine Ivančna Gorica. Občanom bodo v tem času na voljo storitve tako imenovane prve socialne pomoči: pomoč pri prepoznavanju socialne stiske ali težave, seznanjanje z možnimi socialnovarstvenimi storitvami in dajatvami, z obveznostmi, ki sledijo pri izbiri storitve ali dajatve ter predstavitev mreže izvajalcev, ki lahko nudijo pomoč. Na voljo jim bodo obrazci vlog za socialnovarstveno pomoč, denarno nadomestilo za porodniški dopust, starševski dodatek, dodatek za nego otroka, Pomagali pa bomo

tudi pri oblikovanju zahtevkov oz. vloge. Popolne vloge bo mogoče tudi oddati.

Dogovoriti se bo možno za pomoč družini na domu (starejše, bolne in invalidne osebe) preko javnih del oziroma za oskrbo v socialnem zavodu.

Vseh storitev, ki jih po zakonu izvaja center za socialno delo, ni mogoče opravljati na nivoju občine. Zaradi marsikaterega problema ali težave boste morali še vedno v Grosuplje. Prepričani pa smo, da vam bo strokovna informacija prihranila prenekatero nepotrebno pot ali strošek.

Center za socialno delo Grosuplje

KOMUNALNE GRADNJE d.o.o.

1290 Grosuplje, Cesta na Krko 7
Tel.: (061) 761-556, 763-233, 764-400
Fax: (061) 764-400

Razpisujemo prosto delovno mesto

ŠOFERJA - STROJNIKA

Pogoji: poklicna izobrazba ustrezne smeri
delovne izkušnje
vozniški izpit B, C in E kategorije

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in z 2-mesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na gornji naslov

KOREKT

KOREKT d.o.o. organizira tečaj angleščine in nemščine za osnovnošolce (8. razred):

- delo v majhni skupini (8-10 učencev),
- priprava na vstop v srednjo šolo,
- slovnica in teme 1. letnika,
- ponovitev in utrditev snovi iz osnovne šole.

Začetek v začetku oktobra 1996.

50 šolskih ur (2 uri skozi celo šolsko leto) s sprotnim preverjanjem znanja in končnim testom.

Vse informacije v zvezi s tečajem dobite na naslovu:

Korekt, Zgornja Draga 4a, 1295 Višnja Gora; tel/faks 061/777-244,
Mobitel 0609 623 634.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega ljubega, nadvse dragega očeta, moža, sina, brata in strica

Rudija Borštarja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli pisno in ustno sožalje ter sočustvovali z nami v teh težkih trenutkih, darovali cvetje, sveče in kakorkoli pomagali in darovali v dober namen.

Posebna hvala gasilcem iz Šentvida pri Stični, ki ste ga tako lepo pospremili na njegovi zadnji poti in za izrečene poslovilne besede ob odprtem grobu.

Hvala tudi planinskemu društvu in balinarski organizaciji za pomoč. Hvala prijateljem, ki ste mu prišli zapet poslovilno pesem.

Hvala tudi vsem Rudijevim sošolcem, učiteljicam in sošolcem Helene, Simone in Celestine.

Hvala tudi g. župniku Jožetu Koželju za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke.

Hvala vsem, ki ste ga tako množično pospremili na njegovi mnogo prerani zadnji poti.

Hvala vsem za vse!

Vsi njegovi

Iz praha ustvari ti cvetico!
Simon Gregorčič

ZAHVALA

ob odhodu v večnost
našega ljubega **Jožeta Zajca**
iz Višnje Gore

Od srca se zahvaljujemo vsem, ki ste mu v življenju ali ob smrti storili dobra dela in ste nas tolažili.

Vsi njegovi

V spomin

*Nisi rekel niti zbogom,
niti roke nam podal,
neusmiljeno te smrt je vzela,
a v srcih naših vedno boš ostal.*

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta in deda
Vinka Hočevarja Ratečana

iz Ratenc pri Zagradcu

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, znancem in vsem ostalim, ki so nam lajšali bolečine, nudili pomoč ter ob smrti izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga spremljali na zadnji poti.

Posebno zahvalo namenjamo lovski družini Suha krajina za organizacijo in prevzem pogreba, gasilskima društvoma Ambrus in Zagradec, pevcem za zapete pesmi in gospodu župniku za izrečene besede ter pogreb.

Žalujoči: žena Marija, sin Vinko, Tina, Cvetka, Danica, Milena z družino ter ostali.

NIČ VAS NE SME PRESENETITI

JESEN JE TU IN ZADNJI ČAS JE, DA POSKRBITE ZA ZIMSKO OBUTEV
SVOJEGA AVTOMOBILA.

MARJAN KRALJ

AVTO

**KLEPARSTVO
VLEKA
VULKANIZACIJA
OPTIKA**

IVANČNA GORICA

telefon: 061/778-407

**VELIKA ZALOGA ZIMSKIH AVTOPLAŠČEV
SAVA, MICHELIN IN BARUM**

**CENE SO ZELO UGODNE
MOŽNOST PLAČILA NA DVA ČEKA**

OB NAKUPU TUDI BREZPLAČNA MONTAŽA

DA SE BOSTE VARNO VOZILI, TUDI KO ZAPADE SNEG.

ZA DOBRO VOLJO

Reševanje občinskih težav na izviren način

Idejo patentiral: LEOPOLD SEVER

ODPRTJE IN SKRAJŠANJE II

V tej rubriki smo z izvirnimi idejami pomagali razrešiti že prenekatero težavo, ki nas je pestila. Brez njih bi se naša občina kaj hitro zadušila v ekoloških, prometnih in organizacijskih problemih ali pa bi doživela finančni zlom.

Med vsemi ukrepi te vrste je bil vsekakor najbolj odmeven tisti, ki je pomagal odpraviti kronično zaprtost občinskega sveta. Tedaj smo nujno svetovali uporabo Donata-Mg, preizkušenega sredstva proti zapeki. In uspelo je: od takrat ni bilo nobene zaprte seje več, le njihovo trajanje je še vedno obupno dolgo.

Novica o čudežnem, a žal le delnem ozdravljenju se je kot blisk razširila po vsej domovini in tako prišla na uho tudi proizvajalki te zdravilne pijače, Kolinski. Ta se očitno zaveda, da bo kurativa v naši občini z Donata-Mg

potrebna še nekaj časa, zato nam je poslala kar štiri zaboje zdravilne vode. Tako si odslej lahko privoščimo to pijačo tudi v uredništvu Klasja. Lahko se pridete sami prepričati, kako popoln in vsestranski je njen učinek. Naše seje so poslej kratke in vsem

Donat-Mg je postal v uredništvu skoraj nepogrešljiva pijača.

Leopold Sever

IŠČEMO INŠPEKTORJA

Poletje je mimo in dopusti tudi. In ravno dopusti so bili najbrž vzrok, da smo zadnje čase dobili kar precej klicev po telefonu, pa tudi pisnih prispevkov, ki sodijo v rubriko Iščemo inšpektorja.

Morda pa so bralci Klasja postali bolj kritični in korajžni. Še posebej, ker so lahko opazili, da je naš inšpektor, vsaj v nekaterih primerih, kar učinkovit.

Le tako naprej!

Trgovci in kruh

V uredništvu se je oglasila gospa, ki je prepričana, da še vedno velja predpis, da mora trgovec prijemati kruh s plastičnimi rokavicami oziroma vrečko.

»Le v redkih naših trgovinah se tega držijo,« je zadržala. »Res je, da kruh navadno jemo z roko, vendar ga jemo s svojo in od vsakega posameznika je odvisno, ali jih bo prej umil ali ne.«

Zadnjič se ji je zgodilo, ko je hotela kupiti štruco kruha, da je pri tem zmotila prodajalko, ko je pomivala tla trgovine. Mirno si je menda obrisala roke ob obleko in seveda s takimi rokami postregla stranko.

Sanitarni inšpektor je pač tam, v Grosupljem, in očitno se ni bati, da bi se prav pogosto pojavil tako daleč od svojega fotelja.

Testiranje uspelo

Prejšnji mesec so prebivalci Stične, posebno Vira, menda pošteno preizkusili novo zgrajeno kanalizacijo. Ta je masovni preizkus menda kar dobro prestala. Težave so imeli le tisti, ki nanjo zaradi visokega prispevka še niso priključeni. Greznice namreč, posebno manjše, niso prenesle tako množičnega testiranja.

Kaj se je dogajalo?

Natančno tega menda nihče ne ve. Večina za to krivi vodo. Ta je menda

tiste dni večkrat menjala barvo. Še sedaj ni natančnejšega pojasnila, kaj je bilo temu krivo, kaj šele, da bi nekdo prebivalce takoj opozoril na nevarnost. Kaj pa, če bi bilo kaj bolj nevarnega?

Ni kaj! Vse bolj drži star pregovor, da voda še za v čevlj ni dobra.

Embalažo pa ...

O smeteh in smetnjakih smo že večkrat pisali, pa v glavnem vse ostaja pri starem. Eni so še vedno polni, drugi, posebno tisti za kovine, steklo in papir, ostajajo prazni. Tudi zato, ker jih je ponekod preveč na kupu.

No, ločevanja posameznih odpadkov se pač ne bomo naučili preko noči.

Na nek drug problem nas je tokrat opozoril gospod iz Ivančne Gorice. Čeprav vemo, da to ni le problem tega kraja.

Embalaža je postala že skoraj za vse proizvode nepovratna. Kartonske škatle, gajbice, plastične vreče se tako kopičijo v skladiščih trgovin.

Vsak trgovec se znajde po svoje, le redki delajo po predpisih.

Nekateri to embalažo sežigajo in s tem onesnažujejo okolje, pa še nevarnost večjega požara tvegajo.

Drugi, in takih je večina, pa z njo napolnijo bližnje pa tudi bolj oddaljene zabojnike. Prav zato so ti marsikje polni že nekaj ur po tem, ko jih komunalci izpraznijo.

Le redki pa so, ki imajo za odpadno embalažo svoj, velik zabojnik, katerega odvoz tudi sami plačajo.

Tako bi moralo biti in tako tudi bo.

Kdaj? To pa je odvisno od vas, od tega, koliko boste sitni in vztrajni.

Iz mleka čokolada

Zadnjič smo pisali o dvomljivem, poceni mleku v prahu. Doslej še nismo izvedeli, da bi kdo kaj ukrepal. Mogoče je, mogoče ni. Tokrat pa smo izvedeli, da je oziroma bo na voljo

odprte. Sleherni član uredniškega odbora namreč želi čimprej domov, da izpolni notranji klic svojega telesa, zato je v razpravah kratek in jednat. Tokrat lahko tudi iz lastnih izkušenj priporočamo uporabo tega zdravila. Najbolj trdovratnim in dolgovoznim zavlačevalcem sej in sestankov vsekakor priporočamo odmeriti dvojno dozo.

Pijačo toplo priporočamo tudi učiteljem, ki radi vlečejo s poukom po zvonjenju, župnikom, ki imajo predolge maše, in pisunom dolgovoznih člankov v Klasju. Iz tega razloga moram tudi jaz nehati s prispevkom, kajti slatina ima svoje zahteve. Zato vam lahko samo še zakličem: "Na zdravje z Donatom-Mg".

Leopold Sever

zelo poceni čokolada. Menda gre za kar neverjetno količino.

Kakšna naj bi bila čokolada po tako nizki ceni, si lahko misli vsak sam. V najboljšem primeru jo prodajajo brez davka. Lahko pa je narejena iz zgoraj omenjenega mleka.

Resnici na ljubo je vse to samo naše uganje, saj nam govorice ni uspelo preveriti.

Morda pa je to le šala?

Državlјanska nepokorščina ?

Zgodba o poškodovanih prometnih znakih po vseh krajih naše občine je najbrž zgodba brez konca. Vsaj dokler si ne bo nekdo (!) vzel časa in odkril storilca.

Zadnji tak primer prevračanja in poškodovanja prometnih znakov pa ni zgolj objestnost.

Nekdo je, samoiniciativno ali po naročilu, prevrnil prometna znaka, ki

pred diskoteko v Ivančni Gorici povzema parkiranje in s tem oviranje prometa na tem delu ceste. Tja so ju postavili na zahtevo Občinskega sveta Ivančne Gorice.

Morda je to prevračanje znakov »državlјanska nepokorščina« do odločitve Občinskega sveta.

Kdo ve? Bomo videli, kdo bo zmagal!

Naša občina, lepa in čista ?

Čeprav to, kar bomo sedaj napisali, ne sodi ravno v navedeno rubriko, bomo problematiko čiščenja divjih odlagališč odpadkov vseeno objavili na tem mestu.

Poklicali so nas številni bralci Klasja in nas spraševali, kaj je z očiščevalnimi akcijami, ki smo jih napovedovali v začetku leta.

»Toliko besed pa skoraj nič od tega.

Odpadki pa se veselo množijo po naših gozdovih,« so nam očitali mnogi. Prav imajo, ampak nase prevzemamo le delček krivde. Mi smo bili le zapisovalci tistega, kar so obljubljali drugi.

Zamujamo, res zamujamo, vendar še vedno ni prepozno.

Medtem pa je občina in občinska turistična zveza izdala številne prospekte, ki zatrjujejo, kako lepa je naša deželica.

A.A.

POLICIJSKA KRONIKA

23.7.96: Rom iz Male Loke pri Velikem Gabru se je tega dne pripeljal na dvorišče zasebne stanovanjske hiše na Bregu. Gospodar ga je opozoril, naj se odstrani z dvorišča; Rom tega ni upošteval, ampak mu je zagrozil, da ga bo ubil. Gospodar se je umaknil v hišo, Rom pa je stekel za njim do vhoda in razbil steklo na vratih. Nato je ponovno grozil gospodarju, da mu bo prerezal vrat, v rokah pa je držal večji nož. Po krajšem času se je vendarle umiril in odšel.

5.8.96: Domačin iz Valične vasi je imel doma kolo z motorjem, ki je bilo ukradeno v Grosupljem. Policisti so ga obiskali in mu vozilo zasegli. Domačin pa je policistom to poskušal preprečiti, tako da je hotel vozilo najprej zakleniti v gospodarsko poslopje, ker pa mu to ni uspelo, ga je poskušal razbiti. To sta mu policista preprečila, zato ju je napadel, vendar sta ga obvladala.

10.8.96: Dvajsetletni Grosupeljčan je navedenega jutra ob 4.25 pijan z vpitjem in razgrajanjem motil stanovalce v okolici železniške postaje v Ivančni Gorici. Mladostnik je najprej udaril z roko po oknu pisarne vlakovnega odpravnikarja, nato pa vpil. Policisti, ki so se ta čas zadrževali na železniški postaji, so ga umirili.

15.8.96: Na regionalni cesti med Ivančno Gorico in Krko, pri naselju Muljava, se je zgodila prometna nesreča, v kateri sta bila voznik in sopotnik lahko telesno poškodovana. Do nesreče je prišlo, ko je voznik v levem ovinku zapeljal v desno izven vozišča v jarek, zatem pa nazaj na vozišče, vozil po njem 17,2 metra, nato pa trčil v drevo ob cesti. Po

trčenju se je vozilo prevrnilo na streho nazaj na vozišče, drslo po vozišču še 20 metrov, nato pa se je ustavilo. Pri ogledu so ugotovili, da je voznik pod vplivom alkohola, zaradi česar je bil odrejen odvzem krvi; analiza je pokazala, da je imel voznik v krvi 0,95 g/kg etilnega alkohola.

15.8.96: Na magistralni cesti M/1 pri naselju Vrhpolje se je tega dne zgodila prometna nesreča, ki jo je povzročil državljani BiH. Imenovani je vozil osebni avtomobil mazda 323 in na navedenem delu ceste zapeljal na nasprotni vozni pas. V tistem trenutku mu je z nasprotne smeri pravilno po desni strani pripeljal voznik zastave 101 in prišlo je do čelnega trčenja. V nesreči sta bila voznik stoenske in potnica iz mazde lahko telesno poškodovana, potnica iz stoenske pa hudo. Vse so z reševalnim avtomobilom odpeljali v Klinični center Ljubljana.

30.8.96: To noč je mladina iz Ivančne Gorice in okolice močno motila javni red in mir v okolici diskoteke in železniške postaje. Policisti so bili na zadnjo počitniško noč pripravljeni in so izsledili sedem kršiteljev, ki so z vpitjem in razgrajanjem motili občane pri nočnem počitku. Prav tako so izsledili petnajstletnega mladeniča iz okolice Ivančne Gorice, ki je imel pri sebi neznano snov, za katero policisti sumijo, da je mamilo. Sum bo potrjen ali ovržen po opravljeni analizi snovi. Vsi kršitelji bodo obiskali sodnika za prekrške v Grosupljem; nekateri v spremstvu staršev, ker so mladoletni.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

MALI OGLASI

Čudno, zelo čudno! Skoraj vsi časopisi so polni malih oglasov. Tudi vaši so vmes. In kar drago jih plačate. Mi pa vam ponujamo objavo malega oglasa zastonj. Pa nič.

Naš in vaš časopis Klasje dobiva več kot 4000 gospodinjstev v občini, zato je uspeh malega oglasa skorajda zagotovljen.

Prav gotovo imate kaj, kar bi radi prodali ali zamenjali. Da ne govorimo o tem, da bi radi kupili kaj, kar je še vedno dobro, pa ni tako kot v trgovini. Sporočite nam torej, kaj bi radi prodali, kupili ali zamenjali.

Mati išče varstvo za svojega enoletnega otroka.

Podrobnejše informacije dobite na telefonski številki 786-054.

Ne onesnažujte s
plakati svojega
kraja!

Oglas v Klasju je
cenejši in
učinkovitejši!

